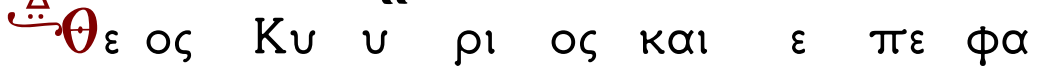

04-09 ΟΡΘΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου

† ὁ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας

Ἦχος Δι

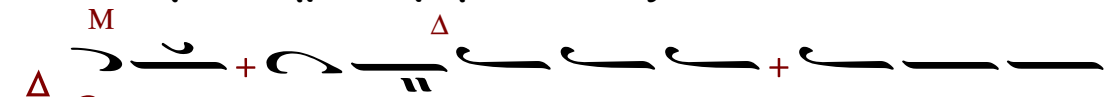

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Μωυσέως.

Ἦχος Δι

 Του Προ φη του σου Μω υ σε ως την

           δι αυ

     σω στον τας ψυ χας η

μων

Δόξα...

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Μωσέως

Ἦχος ᾠ Δι

Και εν πυ ρι α να δει χθεις και
εν σα ρ κι φα νε ρω θεις του Μω σε ως ε
δο ζα σας προ σω πον της εν νο μω ι ε
ρα τει ας τον Α α ρων τυ πον της και νης
α νε δει ζας χα ρι τος Ταις αυ των ι κε
σι αις Χρι στε ο θε ος σω σον τας ψυ χα ας
η μων

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ἰχθὺς ἡ Δι

^Β
^Δ **Τ**ο ἀπαιώνος ἀποκρυφὸν καὶ ἁγ-
 γελίοις ἀγνώστον μυστηρίον ^{6.} διὰ σου Θε-
 οῦ τοῦ κετοῦς ἐπιγῆς πεφανερωταί ^{6.} Θε-
^Δ ος ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκὸς μενός ^Δ
 καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερῆμων κατὰ
 δεξάμενός ^{6.} δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
 πρῶτο ^Β οὐ πλαστόν ^Δ ἐσωσεν ἐκ θανάτου
 τὰς ψυχὰς ^Μ ἡμῶν ^Χ ^Δ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' σπυχολογία, κάθισμα,
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὸν πάντων Προφητῶν, ὑπερέχοντα πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, εὐφημήσωμεν πόθῳ, Μωσέα τὸν θεόληπτον, τὸν καὶ νόμου ἐκφάντορα, τὸν ἐκλάμπαντα, ὥσπερ ἀστέρα ἐν κόσμῳ, καὶ φαιδρύνοντα, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα

Θεὸν ἐώρακας, μακαριώτατε, τὸν ἀθεώρητον, ὡς ἐφικτόν ἐστι, σὺ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Σινᾶ, καὶ φίλος καθὰ πρὸς φίλον, τούτῳ διαλέγεσθαι, ἡξιώθης τρανώτατα, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ὧ φρικτῆς ὄντως χάριτος, ἧς ἔτυχες Κυρίου Προφήτα, Μωσῆ Θεόπτα, Προφητῶν ὁ πρώτιστος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μωσῆς Θεόνυμφε, τὸν τῆς λοχείας σου, τόκον ἐώρακεν ὁ ἀξιόθεος, Προφήτης μέγας ἐν Σινᾶ, τῷ ὄρει προτυπωθέντα, Βάτον ἀκατάφλεκτον διεσκόπει γὰρ φέρουσιν, αἴγλη τῆς θεότητος, θεῖα σύμβολα Ἄχραντε. Σὺ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος ὤφθης, καὶ μετὰ Τόκον Παρθένος ἔμεινας.

Μετὰ τὴν β' σπυχολογία, κάθισμα,
Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν θεῖον ἐν σώματι, γνώφον εἰσδύς
ἀληθῶς, τὸν νόμον ἐν γράμμασι, τῆς θείας
χάριτος, ἐδέξω μακάριε, ἤκουσας ἐν Σιναίῳ, τοῦ
Θεοῦ σοὶ λαλοῦντος, εἶδες ἐν Θαβωρίῳ, καὶ τὴν
ἄρρητον δόξαν. Διὸ ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς,
σῶζε τὴν ποίμνην σου.

Δόξα... Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβὰς θεοπρεπῶς, ἐν τῷ Σινᾷ θεῖε Μωσῇ,
καὶ τὸν γνώφον εἰσελθών, εἶδες τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ, καὶ ὑπεδέξω τὸν νόμον τὸν τοῦ
Πνεύματος, ὅθεν τοῦ Χριστοῦ βλέπεις τὴν
Σάρκωσιν, Βάτω καὶ πυρὶ προγραφεῖσάν σοι,
καὶ ἐν Θαβὼρ προέστης, καὶ τὴν ἄρρητον
κατείδες δόξαν τοῦ Κτίστου σου, αὐτὴν
δυσώπει, παντὸς κινδύνου, σώζεσθαι τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν
τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν
πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν

βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου
καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεύσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Μωσέα τὸν πάντων τῶν Προφητῶν,
ὑπερέχοντα πάντες ἁσματικῶς, ἐνθέως
ὑμνήσωμεν, καὶ τὸν τοῦτον δοξάσαντα, ἐν
σημείοις πᾶσι, καὶ τέρασι σήμερον, τὴν αὐτοῦ
τελοῦντες ὑπέρτιμον κοίμησιν. Ὡ καὶ ἐκβοῶμεν,
εὐελπίστῳ καρδίᾳ, θεόπτα μακάριε, ποδηγὲ καὶ
προστάτα ἡμῶν, νομοθέτα παγκόσμιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ
πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλην
ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν
Παράδεισον, τῆς Εὐχας τὴν λύτρωσιν, τῆς
οἰκουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι
σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη· τῷ κόσμῳ καὶ
ἄφεςις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο
βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,

τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Εἶπα, τό' α' ἀντίφωνο τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος ᾠδῆς β

Εκ νε ο τη το ο οος μου πο ο ολ
λα α απο λε ε μει με ε πα α α θη
η αλλ α αυ τος α αν τι ι λα α α βου ου
ου και σω ω ω σον Σω ω τη η ηρ μου
Δις
ου

Οι μι σου ουντες Σι ω ωων αι αι σχυ
υν θη η η τε ε ε ε ε α πο ο του
Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο
ο ο ο ορ το ο ο ο ος γαρ πυ υ ρι ι
ι ι ι ε ε σε ε ε σε ε ε ε ε α

— — — — — Δὶς
 πε ζη ραμ με ε ε νοι οι 6
λ

6
λ Δο ζα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α

— — — — —
 γι ι ω Πνε ευ μα α τι ι 6
λ

6
λ Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα

— — — — —
 ψυ υ χη ζω ω ου ου ου ται αι 6
λ και

— — — — —
 κα α θα αρ σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ

— — — — —
 πρυ υ νε ε ε ται Α τη η τρι ι α δι

— — — — —
 κη η Μο ο να α α δι ι ι ι ι ι ε ε

— — — — —
 ρο κρυ υ φι ι ι ω ως 6
λ

6
λ Και νυ υν και α α ει και εις του ου ους

— — — — —
 αι αι ω ω ω νας Α των αι ω ω νων Α α

μηην^{6λ}

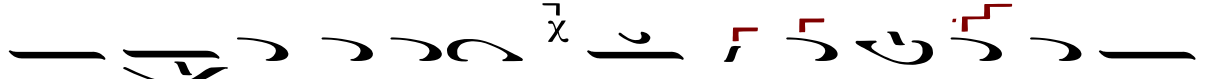
^{6λ}Α γι ω Πνευμα α τι ι α να α βλυ
υ υ ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το
ος ρει ει ει θρα α^{6λ} αρ δε ε ε ε
ε ευ ο ο ο ο ον τα α^{π9} α α πα α
σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω
ω ω ο γο ο νι ι ι α αν^{6λ}

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Ήχος^{Γτοςβ}^{6λ}

^{χB}^{6λ}Μω υ σης και Α α ρων εν τοις ι
ε ρε ευ σιν αυ του^{6λ} Δις

Στίχος. Διέρρηξε πέτραν, και ἐρρύησαν
ὕδατα.

 Μω υ σης και Α α ρων εν τοις ι

 ε ρε ευ σιν αυ του ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου

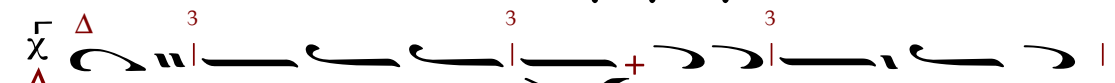
Τάξις Ευαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
 Πᾶσα Πνοή Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

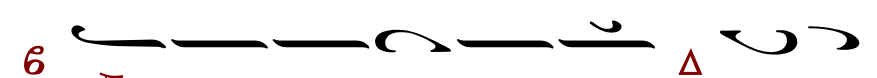
Ὁ Χορός:
 Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
 Ἄ μη ην

 Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 Κυ υ ριον (Δίς)

Τὸ τρίτον
 Ἄ ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

ἄ ^χ ^N
 ^γ **Ἄ** Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η

 σον ^γ **Ἄ**

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ‘Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο ‘Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: ^γ
 ^γ **Ἄ** Καί τω Πνευματισου ^γ **Ἄ**

‘Ο ‘Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: ^γ
 ^γ **Ἄ** Δο ξα σοι Κυ ρι ε Δο ξα σοι ^γ **Ἄ**

‘Ο ‘Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἵτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις του σου Προφηη του πρεσβειαις

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των

εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Α μην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγκληματων

Ἰδιόμελον μετὰ τον Ν' ψαλμό.

Ἦχος πλ. β'.

λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οικτοιρμων σου ε ζα λει ψον
το α νο ο μημαα α α μου
Προ τε θει κα α ας τη η ην ψυ υ χη
η ην σου χρι στο μι μη τω ως Θε ε ο
ο οπτα του λα α ου ου προ κιν δυ νε ε ε ευ
ων και Θε ον μεν προ ε τρε πες ε
α σαι αυ τον παμ μα α καρ εις ε ζα α
λει ψι ιν α α αυ των πα σης κα τα

κρι σε ως ον τω ω ων ε ε ε πα α ζι
 ι ι ων εν τοις ε ε ερ γοι οis
 α α αυ των τους εις εθνος με ε ε γα α
 σε α να δει ει ει ει ζαι Mω ση η θε
 σπε ε σι ι ι ε αυ τος δε προ ε κρι
 νας συ να πο λε σθαι Θε ο φο ο ο ο ρε ε
 ε α αυ τοις πραγ μα δει κνυ υ ων ποι
 με νο ο ος α α ρι ι ιστου σω ζε σθαι μο
 ο ο νου κα α λω ω ως ου φι λου ου ου ουν
 τος ως αυ τος ου ουν και η η μας σω ζε
 προ ο στα σι ι ι α α α ας σου ου ου

ου ου ου

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

$\overline{\chi}^{\Delta} \rightarrow \text{---} \leftarrow + \text{---} \leftarrow \rightarrow'$
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 $\rightarrow \text{---} \leftarrow \rightarrow \leftarrow \text{---} \leftarrow + \rightarrow \text{---} \leftarrow \rightarrow$
ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον δ
 $(\delta \chi_5)$

^Δ
^{6.} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^B Κυ ρι ε ε λε η σον ^{6.}
^B
^{6.} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^B Κυ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ον ^{6.}

Εἶπα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς στ'

των δυ σχερων και δεινων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι

πολλης α θυ μι ι ας ε μπι πλω σαι μου την

ψυχην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη

την του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τεινω

και την ψυχην και την διανοιαν

Υπερ α γι α Θεο το κωσωσον

η μας

Νοσουν τα το σω μα και την ψυχην

επισκοπης θειας και προνοιας της παρα

σου α ξι ω σον μονη Θεο μητορ

ως α γα θη αγαθου τελοχευτρια

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπέρ ἡμῶν.

Τῆς φύσεως ὁδηγός, προβληθεὶς θεόθεν,
Μωσῇ θεομακάριστε, πατάσσεις τὸν Αἰγύπτιον,
καὶ τοῦτον ἐν τῷ βαθεῖ, κατακρύπτεις λάκκῳ,
τὸν Κύριον μιμούμενος, τὸν κτείναντα τὸν ὄφιν,
ἐν χειρὶ τῇ κρυφαίᾳ. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ
Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπέρ ἡμῶν.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ τὴν κτίσιν πᾶσαν,
καλλύνας ὠραιότητι, ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο, καὶ
ὄργανον τοῦ σεπτοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος,
εἰργάσατο Μακάριε, τὴν γνῶσιν ἐντιθεὶς σοι,
φανερὰν τῶν κτισμάτων. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,
τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπέρ ἡμῶν.

Νεκρᾶς θρησκείας σοφέ, τῶν
προσοχθισμάτων, κατακρατούσης πάσης γῆς, ἐν
σοὶ ὁ θησαυρὸς τῆς ζωῆς, ἐγκείμενος δαψιλῶς,

ἐξεχύθη πᾶσι, τοῖς πέρασιν ἐν χάριτι, πολὺ
καθάπερ ὕδωρ, πλημμυροῦν ἐν θαλάσσαις. Διὸ
Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἔμψυχον Κιβωτόν, τὴν Ἀγίαν Κόρην,
προέβλεψας αἰοίδιμε, ἐξ ἧς ὁ τοῦ παντὸς
Ποιητής, τὴν στάμνον προσειληφώς, τῆς Σαρκὸς
προῆλθε, λιμώττοντα τὸν ἄνθρωπον, ζωῆς ἄρτον
ἐμπλήσαι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ἄτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Μωσῆν γεραίρω τὸν Προφήτην προφρόνως.
Ὡδὴ α',
Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπέρ ἡμῶν.

Μεθέξει θεούμενος, τῆς πρὸς Θεόν σου
ἐγγύτητος, φωτὸς ὅλως ἔμπλεως, θεόπτα
πέφυκας, ἀλλὰ δέομαι, καταύγασον τὸν νοῦν
μου, τὴν σὴν μνήμην σήμερον πανηγυρίζοντος.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπέρ ἡμῶν.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον
εὐράμενοι, τῇ θήβῃ τοῦ Πνεύματος, αἱ γενικαὶ
ἀρεταί, τῇ προνοίᾳ σε, καθάπερ Βασιλίσση, ἐν
γάλακτι πίστεως ἐτιθηνήσαντο.

Δόξα...

Συνέσει κοσμούμενος, καὶ τῇ τοῦ
Πνεύματος χάριτι, ἐνθέω λαμπόμενος, τοῦ
συγγενοῦς Ἰσραὴλ, ἐχρημάτισας, δημαγωγὸς καὶ
ρύστης, ἐκ πάντων λυτρούμενος αὐτὸν
κακώσεων.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἡ Βάτος ἦν ἔβλεψεν, ὁ Μωϋσῆς ἀκατάφλεκτον, κατάφλεξον Πάναγνε, τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τοῦ μέλλοντος, πυρὸς ἐξάρπασόν με, λαβὶς ἢ τὸν ἄνθρακα τὸν θεῖον φέρουσα.

Κανών τῆς Θεοτόκου
Ὡδή γ'
Οὐρανίας ἀψίδος...
Ἦχος λβ —²

^Γ ^Μ ^Γ
 ρα νι ας α ψι δος ο ρο φου ρ γε
 Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ
 με στε ρε ω σον εν τη α γα πη τη ση των
 ε φε των η α κρο της των πισ των το στη
 ρι γ μα μο νε φι λαν θρω πε
^Γ ^Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Ἡ Προστασις ἀν καὶ σκεπὴν ζωῆς ἐμῆς
 τίθῃμι. Σε θεογενήτορ Παρθενε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πανυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας

† κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πανα χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ
η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας

Χα λε παις αρ ρω σταις και νο σε ροις πα
θειςιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

— — υ — — υ ρ̣ — — — — —
νελ λι πησε γι νωσκω^ρ θη σαυ ρον Πα να
— — + — — — — — ρ̣
μωμε τον α δα πα νη τον^ρ

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ῥάβδος εἰς τύπον.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἐθεάσω, τὴν τοῦ Κυρίου ἡμέραν πάνσοφε, ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ ἐχάρης, καὶ τὴν κοινὴν σωτηρίαν, καταγγέλλων ἀνεκραύγαζες· Σὺ εἶ Χριστέ, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοήσας πάλαι, τοῦ Θεοῦ Λόγου τὴν ἐνανθρώπησιν, τὴν σὴν χεῖρα ἡλλοιώθης θεόφρων, καὶ δι' αὐτῆς ἐθεάσω, τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀνάκλησιν, εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος καὶ ἀξίωμα.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὸς τοῦ θείου, πλησθεὶς Θεόπτα κατεδαπάνησας, σοῦ τῇ ῥάβδῳ τοὺς ὄφεις τῶν Αἰγυπτίων, τὴν ἐν θαλάσῃ μηνύων σωτηρίαν, ἣν πεποίηκας τῷ σῷ λαῷ, βυθίσας τοὺς ἀλάστορας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥομφαίαν πάλαι, τὴν στρεφομένην σὺ
ἐθεώρησας, θεοφόρε τὴν φυλάττουσαν πύλην,
τὴν τῆς Ἑδέμ, ἣν ὁ τόκος τῆς Παρθένου
διεκώλυσε, λόγχῃ πλευρᾶς, πλευρὰν
ἐπανορθούμενον.

Ἔτερος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἦχος δ'.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νοός σου προχὼν ὁ παντεπόπτης, τῇ θείᾳ λαμπρότητι σοφέ, συλλαλητὴν σε δείκνυσιν, ἐπόπτην τε τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ ἀκουστὴν φωνῶν αὐτοῦ, καὶ θείας χάριτος μέτοχον.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Γνησίως κολλώμενος τῷ Κτίστη, καὶ τούτῳ ἀμέσως ὁμιλῶν, ὡς ὄντως καθαρώτατος, Θεὸς ἐδόκεις Φαραώ, τερατουργῶν ἐξαίσια, καὶ τοῖς σημείοις κοσμούμενος.

Δόξα...

Εκόλασας Αἴγυπτον τῇ ράβδῳ, τὴν χάριν προφαίνων τοῦ Σταυροῦ, τὰς Αἰγυπτίους ράβδους γάρ, ὡς ὄφεις φαντασμάτων ἢ σή, ράβδος σοφὲ κατέπιε, Θεοῦ δοξάζειν σε θέλοντες.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ριφθεὶς τὴν καρδίαν καὶ τῆς ὕλης, Μωσῆς γυμνωθεὶς τοὺς ἀληθεῖς, τύπος ὁρᾷ ἐν

Πνεύματι, καὶ βλέπειν τὴν ἀπόρρητον, τοῦ
Λόγου συγκατάβασιν, καὶ τῆς Παρθένου τὴν
γέννησιν.

Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Απὸ βρέφους ἀστεῖος ἀναφανείς, καὶ ψυχῆς προσδεικνύων τὸ εὐγενές, γέγονας μακάριε, τοῦ Κυρίου ἐπάξιος. Διὰ τοῦτο ποιμένα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὡς ἐκλεκτόν σε πῖσται σαφῶς ἐδικαίωσεν, ὅθεν τῆς δουλείας, λυτρωσάμενος τοῦτον, Αἰγύπτου διέσωσας, ὃν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων θεόπνευστε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα,
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νοῦν καθάρας σου τῆς ἀχλυώδους, ἐπιθέσεως Μωσῇ Θεόπτα, τὸν ἀόρατον ἐν γνόφῳ τεθέασαι, καὶ τὰς γραφείσας δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἱερῶν νόμων πλάκας εἰσδέδεξαι, ἀλλ' πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι τῷ νέῳ Ἰσραὴλ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνή τοῦ Λόγου, μόνη
πάναγνε, Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι
Ἀγγέλους ὑπεάρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ οὖν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς
πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου
ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα
ἔλεος.

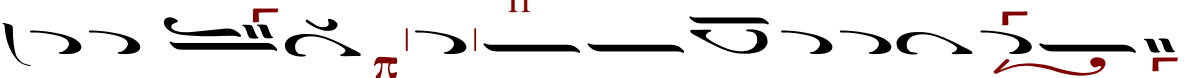
οι κω Κυ ρι ι ι ι ι ου ^πε εν αυ
 λαι αι αις ^Δοι οι κου θε ε ου ου ου ου
 η η η η μω ^Πω ω ω ω ω ⁶ω ω ω
 ω ω ων ^Πα α αλ λη η η λου ου
 ου ι ι ι α ^π
^π^Μ ^Πει νει ει ει τε τον Κυ ^Μυ ρι ι ι ον ^π
 ο ο ο τι α γα θο ος Κυ ρι ι ι ο ^π
^Πο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^π
 α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π
^π^Ψ α α α αλ λα α α α α ψα
 αλ λα α α τε ^Βτω ο νο ο ο μα α α

τι αυ του ο ο ο ο τι ι κα α
α λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
ο Ο ο ο τι ε γω ω ω ε ε ε γνω ω
κα ο τι ι με ε ε ε ε γα ας ο
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χ ο ο ο
ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο Α α
α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι α
και ο Κυ ρι ι ο ος η μων πα

^Δ — ^Π ^Μ ^π₉
 ρα α πα αν τα α ας τους θε ε ε ου
^Π ^Κ ^π₉
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
^Π ^π₉
 χου ου ου ου χου ου ου ου ου χου ου ους
^Μ ^π₉
 α α α αλ λη ηη λου ου ι ι ι α
^Μ ^Π ^Δ ^π₉
^π₉ Πα α α α α αν τα α α ο ο ο σα
^Μ ^Π ^π₉
 η θε ε λη σεν ε ε ε ε ποι οι οι οι η
^Ζ ^Π ^π₉
 η η η η σεν ε ε ε εν τω ου
^Κ ^π₉ ^Μ ^π₉
 ρα α α αν ω και αι αι αι αι ε εν τη
^Π ^Κ ^Μ ^π₉
^π₉ γη α α αλ λη ηη λου ου ι ι ι α
^Π ^Κ ^Μ ^π₉
^π₉ Εν ταις θα λα α α σσαι αι αις και
^Π ^π₉
 εν πα α α σαις ται αις α βυ υ υ υ σσοις

 Α α αλ ληηηλουου ι ι ι α ^π

^π
 Ο ε ζα α α α γων α νε ε ε

 ε ε μου ους ^π εκ θη σαυ ρω ων α α α αυ

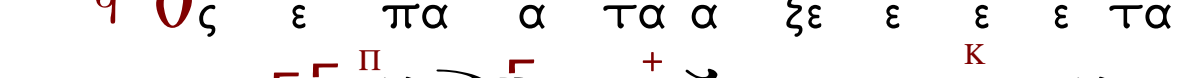

 του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

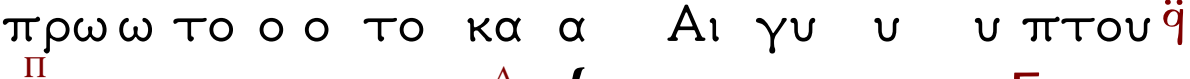

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 χου ου ^π Α α αλ λη η η λου ι ι

 ι α ^π

^π
 Ος ε πα α τα α ξε ε ε ε τα

 πρωω το ο ο το κα α Αι γυ υ υ πτου ^κ

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου χου ου ου ου ου χου ^π Α α αλ

λη η η λου ι ι ι α
 πο αν θρωπου ε ως κτη η η η
 η η νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου χου ους Α α αλ λη η
 η λου ου ι ι ι α
 ζα πεστειει λε ση μει ει ει ει α
 και τε ε ρα α τα α εν με σω ω σου
 ου Αι αι αι γυ υ πτε ε Α α αλ λη η η
 λου ου ι ι ι α
 εν Φα α ρα ω και εν πα α α
 α α σι τοις δου ου ου ου λοι οι οις α α

και αι χρυ υ υ σι ι ι ι ι ο ον ^πε
 ε ερ γα χει ρω ων α α αν θρω ω ω ω πω ^π
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ων ^κ
 α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π
 το ο ο μα ^γε ^ζχου ου ου σι ι ι ι
 και ου λα λη η σου ου σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι χι ιν ^κα αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α ^π
 ο φθαλ μου ου ου ους ε ε χου σι
 και ου ου ο ο ψο ον ται αι αι ^οαι αι
 αι χαι αι αι ^αα α αλ λη η η λου

ου ι ι ι α ^π₉
^Π_π₉ ω ω ω τα ^Γ_η ε ε ε χουου σι
^{Ζ'}_η και ουκ ενω τι ι σθηη σοονται αι αι ^Γ_η
^Δ_{αι} αι αι αι χαι αι αι ^Π_α α αλ λη η η
 λου ου ου ι ι ι α ^π₉
^Ζ_π₉ ου δε ε ε ε ε ε γαρ ε ε
 στι ι ι ^{Ζ'}_η Πνε ευ μα α α α εν τω στο ο
^Δ_{μα} α τι ι α α αυτω ω ω ω ^{Ζ'}_η ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^Μ_ω ω ω ω ω ω ω ων ^π₉ α α α
 λη η η η λου ου ι ι ι α ^π₉

 π^q **O**₁ οι οι οι οι οι μοι οι οι οι α αυ
 τοι οι οις ^{z'} γε ε ε νοι οι οιν το ο οι ποι
 ου ου ουν τες α α αυ τα α α α ^{z'} α
 α α α α ^{π'} α α α α α α α α α α α
 α α α α α α ^π α α α λη η η η λου
 ου ι ι ι α ^π
 π^q **O**₁ φο βου ου με ε ε νοι το ον Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ον ^π ευ λο γη η η σα τε
 ε το ον Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ο χο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ον ^π α α α αλ λη η η λ
 λου ου ι ι ι α ^π

Κοντάκιον,

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

Ὡς θεωρὸν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνανθρωπήσεως, καὶ μυστογράφον τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως, ἐκθειάζει σε ἡ ποίμνη σου θεορρήμων, ἀλλ' ὡς πέφυκας μεσίτης ἀξιόθεος, ἐκ παντοίων ἡμᾶς κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζωμέν σοι· Χαίροις Μωϋσῇ θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνωθεν παραδόξως, ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, κατέπτη ἐπὶ σὲ θεοφόρε, καὶ τὴν ἡλογημένην μορφήν, ἐπεσκέψατό τε καὶ ἐμνηστεύσατο. Διό σοι καταρτίζοντες τὸν ἔπαινον, βοῶμεν οὕτως·

Χαῖρε δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐγνώσθη· χαῖρε δι' οὗ ὁ ἐχθρὸς ἐπτώθη.

Χαῖρε ἐναρέτου ζωῆς ἐργαστήριον· χαῖρε οὐρανίου τροφῆς καταγώγιον.

Χαῖρε ξένην εἰσηγούμενος τοῖς ἐν γῇ καταλλαγὴν· χαῖρε μόνης ἐφιέμενος τῆς ἀρρήτου καλλονῆς.

Χαῖρε τῆς εὐσεβείας μεγαλόφωνος κῆρυξ· χαῖρε τῆς ἀληθείας ἡθεόφθογος σάλπιγξ.

Χαῖρε κρατὴρ εὐφραίνων συνείδησιν· χαῖρε νικτὴρ καθαίρων ἐνθύμησιν.

Χαῖρε δι' οὗ ἡ Ἐδὲμ ἠνεώχθη· χαῖρε δι' οὗ ὁ Ἀδὰμ ἀνεκλήθη.

Χαίροις Μωσῇ θεσπέσιε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωϋσέως τοῦ Θεόπτου

Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, οὐδ' ὀπισθίων μέρει,
Μωσῇ θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ 1569 π. Χ. καὶ διὰ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ ἐρρίφθη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου, ἐγκεκλεισμένος εἰς μίαν θίβιν, ἥτοι κιβώτιον πεπλεγμένον ἀπὸ παύρι, καὶ ἔξωθεν δὲ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Φαραῶ Θέρμουθιν ὀνομαζομένη καὶ ἀνετρέφεταί ὡς υἱὸς αὐτῆς, φιλοτίμως καὶ βασιλικῶς, καὶ μανθάνει ὅλην τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων, ὅταν δὲ ἔγινε τεσσαρακοντούτης, ἐθανάτωσε ἓνα ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, ὃς τις ἀδίκως καὶ παραλόγως ἔδερνε ἓνα Ἑβραῖον. Διὰ τὸν φόνον λοιπὸν τοῦτον φοβηθεὶς, ἔφυγε καὶ πῆγε εἰς γῆν Μαδιάμ, καὶ ἐκεῖ ἔλαβε γυναῖκα Σεπφώραν, τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰοθόρ.

Ἐσχόλαζε δὲ καὶ προσηύχετο πάντοτε εἰς τὸν Θεόν, καὶ διὰ τῆς μελέτης καὶ προσευχῆς ἐκαθάριζε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του· ὅθεν εἶδε τὸν Θεὸν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ, καθὼς ἦτο δυνατὸν νὰ ἰδῇ ἄνθρωπος τὸν Θεόν. Καὶ γίνεται μὲ τοὺς ἰδίους τοῦ ὀφθαλμοῦς θεατῆς τοῦ ἐν τῇ βάτῳ θαύματος, ἥτις καιομένη μέν, μὴ κατακαιομένη δέ, ἥτοι μὴ χωνευομένη, προεικονίζε τὴν ἐν τῇ Παρθένῳ πραγματικὴ καὶ οὐσιώδη κατοίκησιν τῆς θεότητος. Διατρίψας δὲ ἄλλους τεσσαράκοντα χρόνους ἐν τῇ γῇ Μαδιάμ, κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γέρων, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Φαραῶ δὲν ἐπέιθετο νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο τιμωρεῖ ὁ Μωϋσῆς τὴν Αἴγυπτον μὲ τὰς δέκας ἐκείνας πληγὰς· ὅθεν, μὲ τὴν βοήθειαν καὶ θέλησιν τοῦ Θεοῦ, παραλαβὼν τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὁμοῦ μὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ, διεπέρασεν αὐτὸν παραδόξως διὰ μέσου τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπαίδευσεν αὐτὸν ἄλλα τεσσαράκοντα ἔτη μὲ τὸν γραπτὸν νόμον, καὶ μὲ διάφορα σημεῖα καὶ θαύματα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος παρώξυνε τὸν Θεόν, διότι ἐλάλησε καὶ εἶπε μὲ δισταγμόν: Ἀκούσατέ μου ὦ ἀπειθεῖς, μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταῦτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ; (Ἀριθμῶν κ', 10)· ἀνταποκρινόμενος δηλαδὴ πρὸς τὸν λαόν, ὅπου τὸν ἠνάγκαζε· διὰ τοῦτο δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας· ἀλλ' ἀναβὰς εἰς

τὸ Ὅρος Ναβαῦ, ἐκεῖ ἀπέθανεν, ἑκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν. Προέλαβε δὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ἔτη χίλια τετρακόσια ὀγδοήκοντα πέντε. Ἐγράψε δὲ τὴν Πεντάτευχον.

Σημείωσε ὅτι, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐφέρθη ἡ θαυματουργὸς Ῥάβδος τοῦ Προφήτου Μωϋσέως εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς πεζὸς καὶ προϋπάντησεν αὐτήν. Κτίσας δὲ Ναὸν τῆς Θεοτόκου, ἔβαλε τὴν Ῥάβδον μέσα· ἔπειτα μετέφερε αὐτὴν εἰς τὸ παλάτιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας Ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν τριῶν τέκνων αὐτῆς Κεγούρου, Σεκενδίνου καὶ Σεκένδου τῶν Μαρτύρων

Πόλον Ἱερουσαλήμ ἄνω σὺν τέκνοις,
ῥῳκήσε Παύλου τὴν ἐπώνυμον πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀγίων τριῶν παίδων Ἀμμωνίου, Δονάτου καὶ Φαῦστου, οἱ διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Ὁ Χριστὸν αὐτὸν βραβύλας θύων πάλαι,
Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους.

Ὑπὲρ μεγίστου Δεσπότης Θεοῦ Λόγου,
τρέχουσι θερμῶς πρὸς ξίφος τὰ παιδία.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Νουμεριανοῦ, ἐν ἔτει σπδ' (284), γέγονε δὲ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας, τὸν Ζεβῖνον διαδεξάμενος, κατὰ τὸν Εὐσέβιον. Λοιπὸν μαθὼν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπανθρωπότατα ἔσφαξε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλεῶς Περσῶν, τὸν ὁποῖον εἶχε λάβῃ ἐνέχυρον καὶ ὄμηρον τῆς πρὸς τοὺς Πέρσας εἰρήνης, καὶ ὅτι θυσιάσας εἰς τὰ εἰδῶλα ὁ ἄθλιος καὶ ἐλεεινὸς οὗτος Νουμεριανός, ἐπεχείρει ἀκόμη νὰ μολύνῃ καὶ τὴν ἱερὰν Ἐκκλησίαν τῶν χριστιανῶν, ὥς ζητῶν νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς αὐτὴν τοιοῦτος φονεὺς καὶ εἰδωολάτρης, τούτου ἕνεκα ἐστάθη εἰς τὴν θύραν τῆς Ἐκκλησίας ἀνδρειότατα ὁ Βαβύλας, καὶ διασχίσας τοὺς σωματοφύλακας καὶ δορυφόρους, ἐξήπλωσε τὴν

δεξιάν του χεῖρα εἰς τὸ στῆθος τοῦ μιαροῦ βασιλέως. Καὶ ἄφ' οὗ ἐπετίμησεν ἱκανῶς, ἐδίωξεν αὐτὸν καὶ ἀπέκλεισεν ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν· ὁ δὲ Νουμεριανὸς κατὰ τὸ παρὸν μὲν ἐσιώπησε, καὶ δὲν ἔκαμε κανὲν κίνημα, φοβούμενος, μὴπως γίνῃ καμμία μεγάλη ἐπανάστασις ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν χριστιανῶν. Βαρέως ὅμως καὶ πικρῶς τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ἀτιμίαν ὑπέμεινε. Μετὰ δὲ μίαν ἡμέραν προσεκλήθη ὁ Ἅγιος, καὶ παρασταθεὶς ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ βήματος, ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ κατέπληξεν αὐτὸν μὲ τὰς σοφὰς αὐτοῦ ἀντιρρήσεις, καὶ οὔτε μὲ κολακείας, οὔτε μὲ δυνατοὺς φοβερισμοὺς ἔστερξε νὰ ἀφήσῃ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τούτου ἕνεκα ἐδέθη ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ ἀπὸ τοὺς πόδας μὲ σιδηρᾶς ἀλυσίδας. Καὶ οὕτω ἀλυσίδετος, ἐπεράσθη ἀπὸ τὸ μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἐρρίφθη εἰς φυλακὴν.

Εἶχε δὲ ὁ Ἅγιος ἀκολουθοῦντα αὐτὸν καὶ τρία παιδία, ἀδέλφια κατὰ σάρκα, τὰ ὁποῖα κατὰ μὲν τὴν ἡλικίαν ἦσαν πολὺ νέα, κατὰ δὲ τὴν γνώσιν ἦσαν γέροντες. Ταῦτα λοιπὸν, δὲν ἤθελαν νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τὴν ἱερὰν καὶ γλυκυτάτην διδασκαλίαν τοῦ διδασκάλου των· ὅθεν ὁ Βασιλεὺς παραστήσας αὐτὰ ἔμπροσθέν του, καὶ ἐρωτήσας ἐὰν ἀρνῶνται τὸν Χριστὸν καὶ τὸν διδάσκαλόν των Βαβύλαν, καὶ ἂν θυσιάζουν εἰς τὰ εἰδῶλα, εὔρεν αὐτὰ στερεὰ καὶ ἀνδρειωμένα. Καλέσας δὲ τὴν μητέρα των, καὶ εὐρὼν καὶ αὐτὴν βεβαίαν καὶ ἀμετάθετον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐπρόσταξε, τὴν μὲν μητέρα νὰ κτυπήσουν εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς δὲ τὰ παιδία νὰ δώσουν τόσους ῥαβδισμοὺς, ὅσων ἐτῶν ἦτον ἕκαστος.

Ἐπειτα, ἐκβάλλει μὲν τὰ παιδία ἔξω, φέρει δὲ ἔσω τὸν διδάσκαλον αὐτῶν Βαβύλαν, καὶ λέγει εἰς αὐτόν, θέλων νὰ τὸν ἀπατήσῃ: Ἰδοὺ, τὰ παιδία εἶναι ἔτοιμα νὰ θυσιάσουν εἰς τοὺς θεοὺς. Ὁ δὲ Ἅγιος ἠλεγξεν αὐτόν, ὅτι ψευδῶς τοῦτο λέγει. Ὅθεν, προστάζει ὁ ἀπάνθρωπος τύραννος νὰ κρεμασθῇ ὁ Ἅγιος, ὁμοῦ μὲ τὰ τρία παιδία ἐπάνω εἰς ξύλα, καὶ νὰ καταξέχῃται μὲ σιδηρὰ ὀνύχια. Ἐπειτα, τὸν μὲν διδάσκαλον Βαβύλαν κλείει μέσα εἰς ἓνα μικρὸν παρακείμενον οἶκον, τοὺς δὲ παῖδας ἐπεχείρη νὰ κολακεύσῃ μὲ διαφόρους καὶ πολυτρόπους κολακείας, ἄφ' οὗ δὲ ἐγνώρισεν ὅτι ματαίως κοπιᾷ, ἔφερε πάλιν ἔμπροσθέν του τὸν Ἅγιον, καὶ ἐσυμβούλευεν αὐτὸ διὰ νὰ διδάξῃ τὰ παιδία νὰ ἀρνηθοῦν τὴν εὐσέβειαν.

Ἐπειδὴ δὲ εἶδεν αὐτὸν προθυμότερα παρὰ πρῶτα ἀντιλέγοντα καὶ ἀπολογούμενον, ἤναψεν ἀπὸ τὸν θυμόν, καὶ ἀποφασίζει νὰ θανατωθῇ μὲ τὸ ξίφος καὶ λοιπὸν ὁ μακάριος Βαβύλας, βαλὼν ἔμπροσθέν του τὰ τρία ἄκακα παιδία. Ὅταν εἶδεν αὐτὰ πρότερον ἀποκεφαλισθέντα, εἶπεν ἐκεῖνο τοῦ Ἡσαΐου: Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός, εἴτα ἀκολούθως ἀπεκεφαλίσθη καὶ αὐτὸς ἐν ἔτει σπγ' (283) καὶ ἐτάφη ἀπὸ τοὺς χριστιανούς καθὼς ἦτο μὲ τὰς ἀλυσίδας εἰς τὸν λαιμὸν καὶ εἰς τοὺς πόδας, ὅπως εἰς αὐτοὺς παρήγγειλεν ἔτιν ζῶν ὁ Ἅγιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, ὁ διδάσκαλος ἐν Νικομηδεῖᾳ καὶ οἱ Ὀγδοήκοντα Τέσσαρσι Μαθητῶν αὐτοῦ, ξίφει τελειοῦνται.

Μαθήσεώς σοι μισθὸς ἐκ τῶν παιδίων,

Βαβύλα θεῖε τῆς τομῆς κοινωνία.

Αἶνον προσῆξαν τῷ Θεῷ παῖδες πάλαι,

οἱ νῦν δὲ παῖδες τὰς ψυχὰς αὐτῶν ξίφει.

Ὅταν ὁ βασιλεὺς Μαξιμιανὸς εὐρίσκεται εἰς τὴν Νικομηδεῖαν, καὶ ἐκίνει διωγμὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἐν ἔτει 298, ἀπὸ τὸν φόβον των ἐκρύπτοντο οἱ χριστιανοί. Τότε λοιπόν, προσελθὼν εἰς αὐτὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτραις λέγει: Βασιλεῦ, ὑποκάτω εἰς μίαν κρυπτὴν γέφυραν κάθηται γέρον τις ὀνόματι Βαβύλας, καὶ διδάσκει τὰ τῶν ἀφρόνων χριστιανῶν παιδιὰ, νὰ σέβωνται μὲν τὸν Ἑσταυρωμένον, νὰ ἀποστρέφονται δὲ τοὺς θεοὺς. Παρευθὺς λοιπόν, ἐστάλησαν μετ' αὐτοῦ στρατιῶται, καὶ ἔφεραν ἔμπροσθέν του τὸν διδάσκαλον Βαβύλαν ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του, ὀγδοηκοντατέσσαρας ὄντας τὸν ἀριθμὸν. Ὅθεν ὁ Μαξιμιανὸς λέγει πρὸς αὐτόν: Διατί, ὦ γέρον, εἶσαι τόσον πεπλανημένος, καὶ πιστεύεις ἓνα ἄνθρωπον βιοθανῇ καὶ κακοθάναντον, τὸν ὅποιον ἐσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι; Διατί δὲν προσκυνεῖς τοὺς θεοὺς, τοὺς ὁποίους προσκυνεῖ ὅλη ἡ οἰκουμένη; Ἡ διατὶ γελᾷς τὰ νήπια τῶν ἀνοήτων χριστιανῶν, καὶ διδάσκεις αὐτὰ νὰ μὴν προσκυνοῦν τοὺς θεοὺς; Ὁ Ἅγιος ἀπεκρίθη: Οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, βασιλεῦ, εἶναι δαιμόνια, ὁ δὲ ἰδικὸς μας Θεὸς ἐποίησε τοὺς Οὐρανούς. Σὺ δὲ καὶ οἱ μετὰ σοῦ εἰδωλολάτραι, τυφλοὶ ὄντες, δὲν βλέπετε τὴν ἀλήθειαν.

Ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς, ἤναψεν ἀπὸ τὸν θυμὸν. Καὶ εὐθὺς προστάζει νὰ κτυποῦν τέσσαρες στρατιῶται μὲ πέτρας εἰς τὰς παρειάς, εἰς τὰ πλευρά, καὶ εἰς τὰς κνήμας τοῦ Ἀγίου· ὁ δὲ Ἅγιος βλέπων τὸ σῶμά του, ὅπου ἐκοκκίνισεν ὅλον ἀπὸ τὸ αἷμα, ἐφώναξεν: Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὅτι ἐμὲ τὸν γέροντα καὶ ἀσθενῇ ἔδειξας δυνατώτερον ἀπὸ βασιλέα νέον καὶ δυνατόν· ὅθεν, ἐπειδὴ εἶπε ταῦτα, διὰ τοῦτο μὲ τοὺς αὐτοὺς λίθους κτυπᾶται ὁ Ἅγιος κατὰ τοὺς ἀστραγάλους καὶ κατὰ τοὺς ὥμους. Καὶ ἅψ' οὗ ἐσυντρίφθησαν ὅλα τὰ ἄρθρα καὶ αἱ ἀρμονίαι τοῦ σώματός του, δέχεται ἀλυσίδας βαρείας εἰς τὸν λαιμόν. Καὶ οὕτω τίθενται οἱ πόδες του εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, καὶ κλείεται εἰς φυλακὴν.

Τότε, ἤρχισεν ὁ βασιλεὺς νὰ κολακεύῃ τὰ ὀγδοηκοντατέσσαρα παιδιὰ, καὶ νὰ τὰ παρακινῇ νὰ θυσιάσουν εἰς τοὺς θεοὺς. Τὰ δὲ παιδιὰ ἀπεκρίνοντο εἰς αὐτόν παντάπασιν, ἀλλὰ συχνάκις ἔστρεφον καὶ ἔβλεπον ἀλλήλα. Χωρίσας δὲ ἀπὸ αὐτὰ δέκα, τὰ πλέον μεγάλα, κατὰ τὴν ἡλικίαν, λέγει πρὸς αὐτά: Σεῖς, ὦ τέκνα μου, ὡς φρόνιμα ὅπου εἴσθε, καταπεισθῆτε εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ

θυσιάσατε εἰς τοὺς θεοὺς· καὶ θὰ κατοικήτε με ἐμὲ εἰς τὸν ἀνάκτορον διὰ νὰ ἀπολαμβάνητε πολλὰ ἀγαθὰ. Δύο δὲ ἀπὸ αὐτά, Ἀμμώνιος καὶ Δονᾶτος ὀνομαζόμενα, εἶπον πρὸς τὸν βασιλέαν· Ἡμεῖς, εἴμεθα πιστοὶ χριστιανοί, καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ ὑποφέρωμεν ποτὲ νὰ θυσιάσωμεν εἰς κωφοὺς καὶ ἀλάλους δαίμονας. Ὅθεν, διὰ τὰ λόγια ταῦτα δέρονται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τὰ τοῦ Χριστοῦ ἄρνία. Καὶ δερόμενα, περισσότερον ἀνδρειώνοντο καὶ ἐφώναζον συνεχῶς· Χριστιανοὶ εἴμεθα, καὶ δὲν θυσιάζομεν, ἀλλὰ ἅς εἶναι ἀνάθεμα εἰς σὲ καὶ εἰς τοὺς θεοὺς σου. Τότε προστάζει ὁ τύραννος νὰ δαρθοῦν ὅλα δυνατά, καὶ νὰ ῥιφθοῦν εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ κανεὶς νὰ μὴ δώσῃ ψωμὶ εἰς αὐτά, ἕως οὗ ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν πείναν.

Ἐπειτα προστάζει, νὰ κρεμασθῇ μὲν ὁ διδάσκαλος αὐτῶν Βαβύλας, καὶ νὰ καταξανθῇ με ὦμα νεῦρα βοῶν· ἡρώτα δὲ ἕκαστον παιδίον, ἐὰν ἄρνηται τὸν Χριστὸν καὶ τὸν διδάσκαλόν του. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνα εἰς τοῦτο δὲν ἐπέιθοντο, διὰ τοῦτο ἐπρόσταξεν ὁ τύραννος νὰ θανατωθοῦν διὰ ξίφους, τόσον αὐτά, ὅσον καὶ ὁ διδάσκαλός των. Ἀπαγόμενος λοιπὸν ὁ Ἅγιος, ὁμοῦ με τοὺς ὀγδοηκοντατέσσαρας μαθητάς του, εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, ἔφαλλεν ἡσύχως με ἡδονὴν μεγάλην· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. πρῶτος λοιπὸν ὁ θεῖος Βαβύλας ἀπεκεφαλίσθη, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως· ἔπειτα ἀπεκεφαλίσθησαν καὶ τὰ παιδιά. Χριστιανοὶ δὲ τινες, ἐλθόντες διὰ νυκτός, ἔθηκαν τὰ λείψανα τῶν Ἀγίων ἐντὸς μικροῦ πλοίου, καὶ τὰ ἔφεραν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ οὕτω θέσαντες αὐτὰ μέσα εἰς τρία κιβώτια, τὰ ἐνεταφίασαν ἔξω τοῦ τείχους τῆς Πόλεως κατὰ τὸ βόρειον μέρος, ὅπου εἶναι Μοναστήριον, Χώρα ἐπονομαζόμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἑρμιόνης, θυγάτηρ τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου τοῦ Διακόνου

Χωρεῖς πρὸς αὐτοὺς οὐρανοὺς Ἑρμιόνη,
Ἑρμαῖον εὐρηκυῖα τὴν σωτηρίαν.

Φίλιππος ὁ ἀγιώτατος Ἀπόστολος, ὁ ἐκ τῶν ἐπτὰ Διακόνων, ὁ τὸν Εὐνοῦχον τῆς Κανδάκης βαπτίσας, εἶχε θυγατέρας τέσσαρας, περὶ ὧν ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὰς Πράξεις μαρτυρεῖ, ὅτι ἦσαν παρθένοι προφητεύουσαι (Πράξ. κ'. 9). Ἐξ ὧν ἡ Ἑρμιόνη καὶ ἡ Εὐτυχὶς ὑπῆγαν εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἐζήτουν Ἰωάννη τὸν Θεολόγον. Μὴ εὐροῦσαι δὲ αὐτόν, ἐπειδὴ καὶ μετέθηκε αὐτόν ὁ Θεὸς ὡς τὸν Ἐνῶχ καὶ Ἡλίαν, εὗρον ἀντὶ ἐκείνου Πετρώνιον τὸν μαθητὴν τοῦ Ἀγίου Παύλου. Καὶ διδαχθεῖσαι ἀπὸ αὐτόν, ἐσπούδαζον νὰ μιμῶνται καὶ τὰς ἀρετάς καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἑρμιόνη μετεχειρίζετο τὴν ἱατρικὴν τέχνην· διὰ τοῦτο καὶ ἔτρεχεν εἰς αὐτὴν πλῆθος ἀνθρώπων πολὺ, καὶ ὅλοι ἰατρεύοντο μετὰ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν δὲ ὁ

βασιλεὺς Τραϊανὸς διέβαινε διὰ τὴν ὑπάγην τὴν πολεμῆσιν κατὰ τῶν Περσῶν, τότε διεβλήθη εἰς αὐτὸν ἡ Ἁγία Ἑρμιόνη ὡς χριστιανή· ὅθεν παραστήσας αὐτὴν ἔμπροσθέν του ὁ βασιλεὺς, ἐδοκίμαζε τὴν ἀπατήσιν μετὰ κολακείας, καὶ τὴν χωρίσιν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν καταπίεσιν δὲν ἐδυνήθη, διὰ τοῦτο ἐπρόσταξε τὴν ῥαπίζουσαν αὐτὴν εἰς τὸν πρόσωπον ὥρας ἀρκετάς, ἀλλ' ἡ Μάρτυς, βλέπουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καθήμενον ἐν τῷ κριτηρίῳ εἰς σχῆμα τοῦ Πετρωνίου, συνομιλοῦντα καὶ ἐνδυναμώνοντα αὐτὴν, ἐκ τοῦτου ἐνόμιζε τὰ ῥαπίσματα ὡς οὐδέν· ὅθεν καὶ ὁ βασιλεὺς, βλέπων τὸ στερεὸν καὶ ἀμετάβλητον τοῦ νοῦς της, καὶ ἐντραπείας ἀφῆκεν αὐτήν.

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἡ Ἁγία Ἑρμιόνη, ἤνοιξεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐν ἱερὸν πανδοχεῖον· καὶ δεχομένη ὅλους τοὺς ξένους, παρηγόρει αὐτοὺς ψυχικὰ καὶ σωματικὰ· ἡδύνατό τις τὴν ἴδῃ, ὅτι ἐκεῖ ἐδοξάζετο ὁ Κύριος καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ ἑκάστου ἀνθρώπου, ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Τραϊανός. Ἀφ' οὗ δὲ ἐβασίλευεν Ἀνδριανὸς ὁ γαμβρὸς τοῦ Τραϊανοῦ, ἐν ἔτει 117, καὶ ἔμαθε τὰ περὶ τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης, εὐθὺς ἔστειλε καὶ τὴν ἔφερε, καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· Λέγε μοι, ὦ γραῖδιον, πόσον ἐτῶν εἶσαι; Καὶ ἀπὸ ποῖον γένος ὑπάρχεις; Ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκρίθη· Ὁ Χριστὸς μου ἡξεύρει πόσον ἐτῶν εἶμαι, καὶ ἀπὸ ποῖον γένος ὑπάρχω. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν· Ἐκβάλλετε τὸ παλλίον, ἥτοι τὸ ἐπανωφόριόν της, καὶ δέρετε αὐτὴν ἄσπλαγχνα λέγοντες· Εἰς ὅτι ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς, ἀποκρίνου με σεμνότητά. Ἐν ὅσῳ δὲ καιρῷ ἐδέρετο ἡ Ἁγία, δὲν ἔλειπεν ὁ ψαλμὸς ἀπὸ τοῦ στόματος της· ἀφ' οὗ δὲ οἱ δῆμιοι ἀπέκαμαν δέροντες, ἐπρόσταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ βάλουν περόνια ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας τῆς μάρτυρος, ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἁγία, λαμβάνουσα τὴν βάσανον ταύτην, εὐχαρίστει περισσότερον τὸν Θεόν, διὰ τοῦτο ἤναψεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν θυμόν. Καὶ προστάζει νὰ ὑποκαύσουν λέβητα γεμάτον ἀπὸ πίσσαν καὶ θεῖον, καὶ ἄσφαλτον καὶ μολύβι, καὶ οὕτω νὰ ριφθῇ μέσα εἰς αὐτὸν ἡ Ἁγία· ὅθεν, ἀναβλέψασα εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ζητήσασα δύναμιν ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐσφράγισεν τὸν ἑαυτὸν της μετὰ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, καὶ οὕτω ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸν ἀναμμένον λέβητα. Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! Παρευθὺς ἔσβησεν τὸ πῦρ, καὶ ἐχύθησαν ἔξω τὸ μολύβι καὶ τὰ λοιπὰ εἶδη· καὶ ἡ μάρτυς ἔμεινεν ἀβλαβής.

Ὁ δὲ βασιλεὺς, βλέπων τὸ τοιοῦτον θαῦμα, ὠργίσθη περισσότερον. Καὶ προστάζει νὰ καύσουν δεύτερα τὸν λέβητα τόσον πολὺ, ὥστε νὰ χωνεύσουν μέσα εἰς αὐτὸν τὰ κόκκαλα τῆς Μάρτυρος. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες οἱ δῆμιοι, ἔβλεπον τὴν Ἁγίαν, ὅπου ἐστέκετο εἰς τὸν μέσον τοῦ λέβητος ὡς νὰ ἐστέκετο μέσα εἰς δρόσον· ἥτις καὶ εἶπε πρὸς τὸν τύραννον· Βασιλεῦ, ζῇ Κύριος ὁ Θεός! ἂν σὺ μακρὰν αὐτόθι καθήμενος, δὲν αἰσθάνεσαι τὴν καῦσιν τοῦ λέβητος τούτου, οὐδὲ ἐγὼ αἰσθάνομαι αὐτήν. Ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάσας εἰς τοῦτο, ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν θρόνον του καὶ ἐπλησίασε. Καὶ ἐγγίσαντος τὴν χειρὰ του εἰς τὸν λέβητα, εὐθὺς ἀπεσπάσθη τὸ δέσμα καὶ τὰ ὀνύχια τῆς χειρός του.

Τότε, ἡ Ἁγία ἐφώναξε μέσα ἀπὸ τὸν λέβητα· Μέγας εἶναι ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας, ἐθυμώθη δυνατά, καὶ προστάζει νὰ

καὶ ἓν τηγάνι μέγανον ἕως νὰ σπινθηροβολῇ, καὶ μέσα εἰς αὐτὸν νὰβάλουν γυμνὴν τὴν Ἀγίαν· ὅταν λοιπὸν ἐμβῇκεν ἡ Ἀγία εἰς τὸ ἀναμμένον τηγάνι, Ἄγγελος Κυρίου, ὁ φυλάττων αὐτήν, ἐσκόρπισε τὴν φωτίαν ἀπὸ τὸ ἓν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ τηγανίου. Καὶ τοὺς μὲν παρευθέντας ἐκεῖ κατέκαυσε, τὴν δὲ Ἀγίαν ἐτήρησε μέσα εἰς τὸ τηγάνι ὡς εἰς χλοηφόρον τόπον, ὑμνοῦσαν καὶ δοξάζουσαν εὐχαρίστως πρὸς Κύριον.

Τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα βλέπων ὁ Ἀνδριανός, ἐτρόμαξε. Καὶ προστάζει νὰ ἐκβάλουν τὴν μάρτυρα ἀπὸ τὸ τηγάνι, φοβούμενος μήπως κατακαῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ πῦρ· ὅταν λοιπὸν ἐξῆλθεν ἡ Ἀγία, λέγει πρὸς τὸν Ἀνδριανόν: Βασιλεῦ, ἤξευρε, ὅτι ὁ Κύριός μου μὲ ἔκαμε νὰ ὑπνώσω μέσα εἰς τὸ τηγάνι, καὶ λοιπὸν εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου, ὅτι ἐπροσκύνουν τὸν μέγανον θεὸν Ἡρακλῆν. Ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας ἐχάρη. Καὶ προστάζει αὐτήν νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὸν ἐλληνικὸν ναόν. Εἰσελθούσης δὲ τῆς Ἀγίας καὶ προσευξαμένης εἰς τὸν ἀληθῆ καὶ φιλόανθρωπον Θεόν, εὐθὺς ἔγινε βροντὴ ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, καὶ μαζί μὲ τὴν βροντὴν ἔπεσαν ὅλα τὰ εἰδῶλα, ὅπου εὐρίσκοντο εἰς τὸν ναόν, καὶ κατασυντριφθέντα ἔγιναν ὥσπερ κονιορτός.

Τότε ἡ Ἀγία ἐξῆλθε ἀπὸ τὸν ναὸν καὶ λέγει εἰς τὸν βασιλέα: Ἐμβα, ὦ βασιλεῦ, εἰς τὸν ναόν, καὶ βοήθησον τοὺς θεοὺς σου, διότι αὐτοὶ ἔπεσαν, καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐγερθῶσιν. Εἰσερχόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ βλέπων τὴν συντριβὴν καὶ τὸν κατακερματισμὸν τῶν εἰδώλων, ἐπρόσταξε νὰ ἀποκεφαλίσουν τὴν Ἀγίαν ἔξω τῆς πόλεως· ἔλαβον λοιπὸν αὐτὴν Θεόδουλος καὶ Θεότιμος οἱ δῆμιοι, καὶ ἐξῆλθον τῆς πόλεως. Καὶ ἐπειδὴ ὥρμησαν νὰ ἀποκεφαλίσουν αὐτὴν πρὸ τοῦ νὰ προσευχηθῇ, ἐξηράνθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν· ὅθεν προσπεσόντες εἰς τὴν Ἀγίαν, ἐπίστευσαν ὁλοψύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εὐθὺς ἔγιναν ὑγιεῖς. Παρακαλέσαντες δὲ τὴν Ἀγίαν, νὰ προσευχηθῇ καὶ δι' αὐτούς, ἵνα παραδώσωσι τὰς ψυχὰς των εἰς τὸν Κύριον ἔμπροσθέν της, ἐκοιμήθησαν τὸν αἰώνιον ὕπνον καὶ ἔλαβον μακάριον τέλος· ἔπειτα καὶ ἡ Ἀγία ἐκοιμήθη εἰς τὸν ἴδιον τόπον. Τινὲς δὲ εὐλαβεῖς χριστιανοὶ λαβόντες τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα ἐνεταφίασαν αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἐφέσου, ἐν τόπῳ σεμνῷ καὶ τιμίῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Θεότιμος καὶ Θεόδουλος, οἱ δῆμιοι, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Θεότιμος τέθνηκε σὺν Θεοδούλῳ,
τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δοὺς Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων· Κεντυρίωνος, Θεοδώρου, Ἀμμιανοῦ,

Ἰουλιανοῦ καὶ Ὀκεανοῦ

Ὁ Κεντυρίων πῦρ πόθου θείου πνέων,
ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.
Τριττοῖς ἀθληταῖς, ἡ πυρὰ κλῖμαξ ξένη,
δι' ἧς ἀνῆλθον οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν βασανίζονται. Πρῶτον μὲν διαφόρους βασάνους ὑπὸ Μαξιμιανοῦ βασιλέως ἐν ἔτει 288, ἔπειτα ῥίπτονται μέσα εἰς λουτρὸν ἀναμμένον, καὶ διαφυλαχθέντες ἀβλαβεῖς ὑπὸ θεοῦ Ἀγγέλου, κόπτονται τοὺς πόδας μὲ πέλεκυν· καὶ ῥιφθέντες μέσα εἰς τὴν πυρὰν, τελειοῦνται ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ, ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Πετρωνίου, Χαριτίνης, Ζαρβήλου (ἡ
Σαρβήλου), Θαθουήλ, καὶ Βεβαίας.

Ὑπῆρχε Χριστὸς τῷ Πετρωνίῳ πέτρα,
ἀνωτέρω μένοντι πειρασμῶν βίας.
Ὅπερ δι' εὐχῆς εἶχε σαρκὸς τὴν λύσιν,
ἰδοὺ δι' εὐχῆς λαμβάνει Χαριτίνη.
Τμηθέντες ἄμφω Θαθουήλ καὶ Βεβαία,
Ζωὴν βεβαίαν εὖρον ἀντ' ἐφευσμένης.
Βέβηλον ὁ Ζάρβηλος οὐ σέβων σέβας,
ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν Ἀδριανοῦ βασιλέως ἐν ἔτει 117, ἀπὸ τοὺς ὁποίους, ὁ Θαθουήλ ἦτον ἱερεὺς τῆς δαιμονικῆς πλάνης. Διδαχθεὶς δὲ ἀπὸ ἑνα Ἐπίσκοπον, προσέδραμε εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην δέρεται μὲ ῥαβδία ἀπὸ Αὐγαρον τὸν Τοπάρχην, καὶ καίεται εἰς τὰ ὅμματα. Εἶτα, δεθεὶς ὀπίσω τὰς χεῖρας, πλῆττεται εἰς τὴν κοιλίαν. Κρεμασθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν μίαν χεῖρα, ξέεται καὶ καίεται ὑποκάτω μὲ πῦρ· ἔπειτα, τεθεὶς εἰς ὄργανον μηχανικόν, πριονίζεται ἀπὸ τὴν κεφαλὴν. Καὶ φονεύονται μὲ μάχαιραν, ὁμοῦ μὲ τὴν ἀδελφὴν του Βεβαίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων Τριῶν

Χιλιάδων Ἑξακοσίων Εἰκοσιοκτὼ Μαρτύρων
τῶν ἐν Νικομηδεῖα

Ἑξακοσίους Χριστὲ καὶ τρισχιλίους,
σὺν συνάθλοις ἤνωσας Ἀγγέλοις ἄνω

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εὐρέθησαν κεκρυμμένοι εἰς βουνὰ καὶ σπήλαια τῆς Νικομηδεῖας ἐν ἔτει 290, τοὺς ὁποίους, ἀφ' οὗ πρότερον ἐβασάνισεν ὁ βασιλεὺς Μαξιμιανὸς μὲ διαφόρους βασάνους, τελευταῖον τοὺς ἐθανάτωσε. Καὶ οὕτω ἔλαβον τῆς ἀθλήσεως τοὺς ἀμαράντους στεφάνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀνθίμου
τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ

Ἀνθιμος ἀνθήσας ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἀνθεῖ θαυμάτων τὴν μυρίπνοον χάριν.

Ὁ Ὅσιος οὗτος ἐγεννήθη ἐν Ληξουρίῳ Κεφαλληνίας τὸ ἔτος 1727 ἐκ γονέων εὐσεβῶν, τὸ ἐπώνυμον Κουρούκλη λαβὼν, ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι τὸ ὄνομα Ἀθανάσιος. Ἑπταετὴς ἐτυφλώθη ἐκ τῆς τότε ἐνσκηφάσης ἐπιδημίας τῆς εὐλογίας. Θαυματουργικῶς, μετὰ τὴν τέλεσιν τεσσαρακονταλειτούργου ὑπὸ τῆς εὐσεβοῦς μητρὸς τοῦ ἐν νηστεία καὶ προσευχῇ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐπανέκτησε τὸ φῶς διανοιγέντος τοῦ ἐνὸς ὀφθαλμοῦ. Μετῆλθεν ἐπ' ὀλίγον τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα, οἷον ἤσκει ὁ πατὴρ τοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἀπώλεσε τὴν ὄρασιν ἢ ἐμειώθη εἰς τὸ ἐλάχιστον. Εἰς ἡλικίαν 2025 ἐτῶν ἐκάρη Μοναχὸς πιθανῶς εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Παρασκευῆς Λεπέδων Κεφαλληνίας καὶ ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς Ἁγ. Ὅρος λαβὼν τὸ μέγα σχῆμα. Ἀσκηθεὶς ἐν αὐστηρότητι ἐπὶ τινα ἔτη, ἀνεχώρησε ἐκεῖθεν καὶ διελθὼν τὴν Χίον, Σίφνον, Πάρον καὶ ἄλλας νήσους τῶν Κυκλάδων, ἔφθασεν εἰς Παλαιστίνην πρὸς προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Τόπων. Ἐκτοτε ἀρχίζει ἡ Ἱεραποστολικὴ τοῦ δρᾶσις εἰς τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τὴν Πελοπόννησον, καθ' ἣν ἐκήρυττεν καὶ ὠκοδόμει Μονάς. Ἐδράσεν εἰς Καστελλόριζον ὅπου ἔκτισε περίλαμπρον Ἱ. Μονὴν ἀνδρῶν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου καὶ εἰς Ἀστυπάλαιαν ὅπου ἀνήγειρεν Μονὴν γυναικείαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπ. Θεοτ. τῆς Πορταΐτισης. Διὸ τὰς δύο ταύτας Μονάς ἠτήσατο ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τὴν Σταυροπηγιακὴν ἀξίαν, ἣτις καὶ παρεχωρήθη αὐτῷ διὰ τοῦ Σιγγιλίου ἐπὶ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἰωαννικίου Γ' , ἔνθα εὐφρόμως μνημονεύεται ὁ βιογραφούμενος Ὅσιος Ἀνθιμος. Τελέσας πλεῖστα θαύματα καὶ νουθετήσας τοὺς πιστοὺς, ἰδίᾳ ἐν Ἀστυπалаίᾳ, ἀνεκηρύχθη ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὴν ἐκδημίαν Τοῦ ὡς προστάτης καὶ τιμᾶται ὡς Πολιοῦχος ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

Μετὰ τοὺς καταστρεπτικοὺς σεισμοὺς τῶν ἐτῶν 1766-67 ἐν Κεφαλληνίᾳ

ἐπεσκέφθη τὴν νῆσον πρὸς ἡθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν πασχόντων, ἐγκατασταθεὶς ἐν τῇ ἡρειπωμένῃ Ἱ. Μονῇ Ἀγ. Παρασκευῆς τῶν Λεπέδων, ἣν ἐκ βάθρων ἀνεκαίνισεν, μετέτρεψεν ταύτην εἰς κοινόβιον γυναικεῖον. Ἐκ τῆς Μονῆς ταύτης περιώδευσεν εἰς Πελοπόννησον, τὴν Κρήτην, Κύθηρα καὶ ἄλλας νήσους τῶν Κυκλάδων. Εἰς τὰς τελευταίας δὲ ταύτας νήσους ἀνήγειρεν Ἱ. Μονάς. Ἐν Σφακίοις Κρήτης τὴν τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου, ἐν Κυθήροις τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καὶ ἐν Σικίνῳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τελέσας πλεῖστα θαύματα καὶ διδάξας τοὺς πιστούς.

Ἐχρηματίσθη αὐτῷ ὁ χρόνος τῆς ἐκδημίας τοῦ καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Παρασκευῆς Λεπέδων καὶ νουθετήσας τὰς καλογραίας τῆς Μονῆς, ἐκοιμήθη τὴν 4 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1782 καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. Ὁ βιογραφούμενος Ὅσιος ἐκοσμεῖτο καὶ ὑπὸ προορατικοῦ χαρίσματος καὶ ἑαυτὸν ἐδουλαγώγει διὰ αὐστηρῶν πνευματικῶν καὶ σωματικῶν ἀσκήσεων. Οὕτως ἐτελειώθη ὁ Μοναχὸς Ἀνθιμος Κουρούκλης, ἀναδειχθεὶς ἀσκητῆς καὶ ἱεραπόστολος τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Γεωργίου τουπίκλην Καρασταμάτη, ἐξ Ἀγίας Παρασκευῆς Κρήνης Μικρᾶς Ἀσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Μυτιληναίου, ἐν ἔτει 1967.

Ἐκ λαγόνων γῆς, ἱερῶς ἀνεγάνη,
ἡ σὴ νῦν σορὸς λειψάνων, Νεομάρτυς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἦχος λη' Ὡδὴ α'
ταυ ρον χα ρα ζας Μω

σης επ ευ θει ας ρα βδω την Ε ρυ θραν δι

ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε

ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μασι

κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψας

το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χρι στω

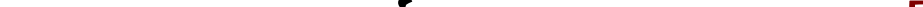

α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα

σται

Ὡδὴ γ'
Ρα βδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου

πα ρα λα μ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ

κρί 1 1 νει τον 1 ε ρε α γ τη

 σται ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α

νυν ε ξην θη η σε ζυ υ λον Σταυ ρου

Α' εἰς κράτος καὶ στερὲ ἐωωμά

Ἐξ ἧς ἐκ
 ἡ σὰ κη κο α Κυ ρι ε τῆς οἰ κο

νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον κα τε

νο η σα τα ερ γα σου ^Δ9 και ε δο ζα σα

σου την ξεοτητα

Ὡς εἶ
 ὦ τρισμακαριστον ξυυulon

εν ω ε τα α θη Χρι στος ο Βα σι λευς

καὶ Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν ο ζυ λω

α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις

Θε ω τω προσπα γε εν τισαρκι τω πα

 ρεχοοντι την ει ρην ταις ψυχαιαις η η

μων^ν

Ὡς δὲ σὺ
 Ἄ ἤ τι οὐ θηροὺς ἐν σπλάαγχνοις

πα λας Ι ω νας ρι στου ρο ει δως δι εκ

πε τας ^γ ας το σωτηριον παθος προ δι

ε τυ υ που σα φως ο ο θ εν τρι η με ρος

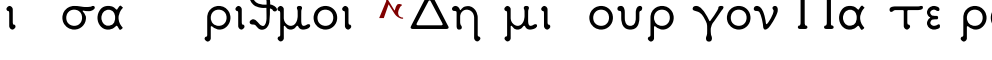
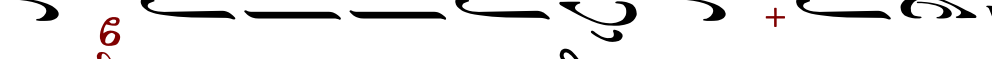
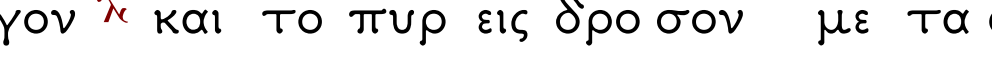
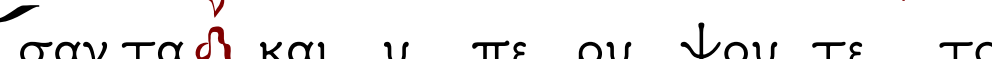
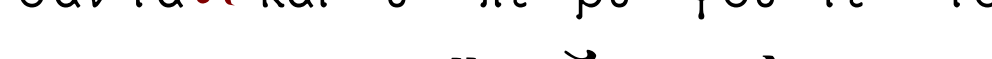
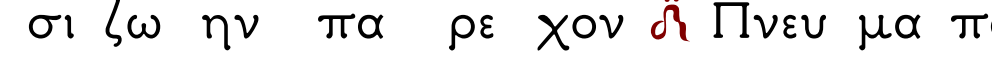
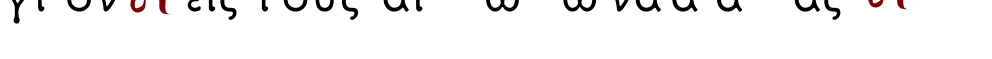
— — — — —
εκ δὺς ἄ την υ περ κο σμιον Α να στα α

 σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι

προ σπαγεν τος Χρι στου ου του Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ερ σει ^Δτον κο ο σμον φω
 τι ι σα αν τος ^ν
 Ωδὴ ζ' ^χ ^ν ^Δ ^Ε εκ νο ον προ στα γ μα ^σ ^χ ^Δ τυ ραν
 νου δυσ σε βους ^Δ ^σ λα ους ε κλο νη σε ^Ε ^λ πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους ^ν ^Δ ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τω ω
 σε ^Δ ^ν ^{ν'} θυ μοις ^ν ^Δ ^ν θη ρι ω δης ουου πυρ βρο μι
 ον ^ν ^Δ α λλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω πνευ μα
 α τι ^Δ ^ν ^Δ πυ ρι συ νον τες ε ψα α λλον ^Δ ^ν ο υ
 περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει ^ν ^Δ

Ὡς ἡ'

Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ριον
 Ευ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι
α δος ι σα ρι θμοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
Θε ον υ μνει ει τε τον συ γ κα τα βαν τα
Λο ο γον και το πυρ εις δρο σον με τα α
ποι η σαν τα και υ πε ρυ ψου τε το
πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
να γι ον εις τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς.

Τιμιωτέρα.
Ἦχος πλὴ Νη

Ἄ ^χ ^ν ^Ν Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
 ρι ον ^ε ^λ και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα
 μου ^χ ^Δ ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου ^ν ^Δ
 Ἄ ^Ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ ^Δ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ ^ν ^Δ την α δι α φθο ρως Θε
 ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ ^Δ την ον τως Θε ο το
 κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν ^Δ
 Ἄ ^χ ^ν ^Ν Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
 πει νω σιν της δου λης αυ του ^Δ ^Δ ι δου γαρ

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

α α σαι αι γενεαι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο ο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις

αυτον

αυτον

ν

την Τιμιωτεραν των Χερουβειμ

και ενδοξοτεραν ασυγκρισιτωως

των Σεραφειμ την αδιαφθορως Θε

ον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτο

κον σεμεγαλυυνοομεν

ν

Εποιησεκρατος εν βραχιον

νι αυτου διεσκορπισεν υπερη

φανους διανοιακαρδιαις αυτων

την Τιμιωτεραν των Χερουβειμ

και ενδοξοτεραν ασυγκρισιτωως

των Σε ρα φειμ^ν την α δι α φθο ρως Θε
 ον Λο ο γον τε κουσαν^Δ την ον τως Θε ο το
 κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ν
 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων^χ
 και υ υ ψω σε τα πει νους^Δ πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν
 τας ε ζα πε στει λε κε νους^ν
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ
 και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ^ν την α δι α φθο ρως Θε
 ον Λο ο γον τε κουσαν^Δ την ον τως Θε ο το

κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν
 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων
 Α τω Α βρα αμ και τω σπερμα τι αυ του
 ε ως αι ω νος
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε
 ον Λο ο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το
 κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὠδή

^{τ γ Ν}
^ν Μυ στι κω ς ει Θε ο το ο ο κε ε Πα
 ρα δει σος ^ν α γε ωρ γη η τως βλα
 στη σα σα Χρι στον ^Δ υφ ου το του Σταυ
 ρου ^Δ ζω η φο ρον εν γη ^Δ πε φυ του
 ουρ γη ται δεν δρον ^ν δι ο νυν υ ψου με
 νου ^Δ προ σκυ νου ουν τες αυ τον ^Δ σε ε με γα
 λυ νο με ε ε ε ε ε εν ^ν

Ἐξαποστειλάρια. Ἦχος γ'
Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Κὺ τὸν Ουρανῶν ἄρτον, ἐπόμβρησας ἐν ἐρήμῳ, τροφῆς ἁγίας Θεόπτα, διάκονος χρηματίσας, καὶ νῦν ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, δεῖξον μετόχους, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Διὰ ζωῆς ἀνοιγμένης, καὶ μεταρσίου πορείας, εἰς τὴν Οὐράνιον λῆξιν, κατέπαυσας θεοφόρε, ὅθεν ἡμᾶς ἀπευθύνεις, εἰς τοὺς λιμένας, τῆς ἀληθοῦς κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βάτος ἐν τῷ Σιναίῳ, σὲ προετύπου Παρθένε, τὸ πῦρ τῆς θείας Οὐσίας, ἀφλέκτως ἐγγυμονοῦσα, διὸ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, ποιήσον οἴκους, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Σπῆχους δ' καὶ ψάλλομεν Σπικηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν...

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

[illegible]

^B
⁶ *λ* *Α*₁ νει ει ει ει τε α αυ τον *Δ* *Α* πα αν τες
^Π ⁺ *Α* αγγε ε ε λοι α α αυ του ^B *π*₉ αι νει

 ει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να

 α α μεις α α αυ του σοι πρε ε ε ε πει

 υ υ μνοος τω Θε ε ω ω

Στίχ.
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

 τα το πληθος της με γα λω συ νης αυ

 του

Ἐν θυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνώφῳ τὸν
 ἄϋλον, Μωϋσῇ τεθέασαι ὡς χωρεῖν ἰδεῖν,
 θεοειδῆς δὲ γενόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείττονι, τῷ
 σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, νομοθέτης κεχείρισαι, ἀλλ' οὐ
 πέφυκε, νοῦς γεώδης τοῖς θείοις ἐμβατεύειν, ἥ
 γὰρ χάρις τοῖς ὁρώσι, τὰ λίαν κρείττονα
 δίδοται.

Στίχ.

^χ^Μ
⁶
^λ

Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

πιγ γος ⁶
^λ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι

ω και κι θα ρα

⁶
^λ

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, στρατηγὸς γενναιότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῇ μαστίζων τὴν Αἴγυπτον, τῇ ῥάβδῳ δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τὴν ἐρυθράν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψαύχονα, Φαραὼ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Στίχ.

^χ^Μ
⁶
^λ

Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα

νω και χο ρω ⁶
^λ αι νει τε αυ τον εν χορ

δαι αις και ορ γα νω

⁶
^λ

Μωϋσῇ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιστα, ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ὃν πεπάτηκας, μήτι νεκρώσας σύμβολον, ὃν σοὶ περιφέροιτο, ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρί, μυστικῶς σοὶ ὀπτάνεται, τὰ

παράδοξα, τῆς Θεόπαιδος Κορης ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρήβ ὁ χρηματίζων, τῷ νομοθέτῃ ἐφθέγγετο.

Στίχ. ^{χ^Μ}_{6λ} **Α**₁ νει τε αυ τον εν κυμ βα λους

ευ η χοις ^{6λ} αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λους α λα λαγμου ^{6λ} πα σα πνο η αι νε σα

ατω τον Κυ ριον ^{6λ}

Μωϋσῆς ὁ θαυμάσιος, ἐλλαμφθεὶς θείῳ πνεύματι, καθαρῶς τῷ κτίσαντι προσωμίλησε, καὶ βάτον εἶδε πυράφλεκτον, τοῦ Λόγου τὴν ἄρρήτον, συγκατάβασιν ἡμῖν, προδηλοῦσαν σαφέστατα, καὶ ἐκόλα σε, πᾶσαν Αἴγυπτον ῥάβδῳ, προτυπώσας, τοῦ Σταυροῦ τὴν δυναστείαν, καὶ Ἀμαλὴκ ἐτροπώσατο.

²Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣ ^ΝΧ̣ ^ΝΔο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω
^Πω ^Νκαι α γι ι ωω Πνεε ε ε ε ευ μαα
α α α Πνεευμα τι ^γ
^Ντων προ φη των τον α α κρε μο ο να ^Δ
και παμ φα η α στε ρα της οι οι κου ου
ου με ε ε ε ε νης ^Δ εν υ μνοις τι
μη ^Β σω μεν πι ι στοι ^Δ Μω σε α τον νο μο ο
^Νθε ε την ⁶ και Χρι στω εκ βο η σω μεν με ε
ε ε λω ω δι ι κως ^γ ευ σπλα χνεε ε Κυ ρι
ι ε ⁶ πα ρα σχου τω λα α ω ω ω σου ^Δ
ι κε σι αις του σου Προ φη του ^Δ α

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

φε σιν α μα α αρ τι ων και ε το με ε

^χ
^ν
 Ϟ καὶ νυ υν καὶ α εἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς

αι ω ν α ς τ ω ν αι ω ν α μ η ν ς

Θεοτοκίον. ^N
^γ
 ανυμφευτε Παρθενητον

Θεον αφραστως συλλαβου ου σασαρκι

^Π

 μη τηρ

^Ν

 Θε ου του ου

 Υ ψι ι ι

 ιστου σων οι

κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω με η

πασι χορηγουσα καθαρισμο των πται

 σμα των v νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ

δε χο με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας

^Mχ̣ μα α α ας

ν
α

Μεγάλη Δοξολογία.
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.
(Ἀθ. Καραμάνη)

Ἦχος πλὴ Νη

Δο ο ζα α σοι τω δει ζα αν τι το ο φω ω
ω ω ως δο ο ζα α εν υ ψι ι ι στοις
Θε ω ω και ε πι γη ης ει ει
ρη η η νη εν αν θρω ποι οis ευ δο
κι ι ι ι α
Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε
προ σκυ νου με εν σε δο ζο λο γου ου
με ε εν σε ευ χα ρι στου ου ου ου
με ε ε εν σοι δι α την με γα α α α

ληην σου ου δο ο ο ζαν
 Κυ υ ρι ε ε ε βα σι λευ ε που
 ρα νι ι ε Θε ε Πα α α τερ παν το
 κρα α το ο ορ Κυ ρι ε Υι υι ε ε μο ο νο
 γε νες Ι η σου Χρι στε και αι α α α
 γι ο ο ον Πνεε ε ευ μα
 Κυ ρι ε ε ε ο Θε ος ο α μνο ο
 ος του ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του ου
 Παατρος ο αι αι αι ρων την α
 μαρ τι ι ι ι αν του ου κο ο ο ο σμου ε
 λε ε η η σον η μας ο αι αι αι αι αι

ρωων^N ^Δτας α μαρ τι ι ι ι α ας του
 ου κο ο ο σμου
 Προ ο ο ο σ δε ζαι⁶ την δε ε η σιν
 η η μων⁶ ο κα θη η με νο ο ος εκ
 δε ζι ω ω ω ν του Πα α τρος⁶ και ε
 λε η η σον η η η μας
 Ο^Δ τι συ υ ει μο νο ος Α α α
 α α γι ι ι ι ος^Δ συ υ ει μο νο ος Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ος^Δ Ι η σου ους Χρι ι
 στος^Δ εις δο ο ο ζαν Θε ε ου Πα α τρο ο ος
 α α α μη ην

Κα θε κα α α α στην η η με
 ε ραν ευ λο γη η η η η η σω ω ω σε
 και αι νε ε ε ε σω το ο ο νο
 μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω να και
 εις τον αι ω να α του αι αι αι ω ω ω ω
 νος
 Κα τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε
 εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ
 τη α να μαρ τη η η του ους φυ λα χθη
 η η η ναι η η μα α ας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ι ε

ο Θε ο ο οος των Πα τε ε ε ε ε
 ρων η μω ω ω ν και αι νε ε το ο ν και
 δε δο ζα σμε ε ε ε νον το ο νο ο μα α
 α σου εις τους αι ω ω ω ω ω νας
 α α α μην
 Γε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε το
 ε λε ε ος σου ου εφ η μα α ας κα
 θα α α περ η λ πι σα α με ε εν ε πι ι
 σε ε ε
 Ευ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε
 δι ι δα α ζο ο ο ο ν με ε ε τα δι και

(γ')
 ω ω μα τα α σου
 Κυ υ υ υ ρι ι ε ε κα τα α φυ
 υ γη ε γε νη η η θης η η μιν εν
 γε νε α α και αι γε νε ε α ε
 γω ει πα α Κυ ρι ι ε ε ε ε
 λε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι
 την ψυ χη η η η η η μου ο ο τι η μα
 αρ το ο ο ον σοι
 Κυ υ υ υ ρι ι ε προς σε κα α
 τε ε φυ υ υ υ γο ον δι ι ι ι δα α
 ζο ο ον με του ποι ει ν το θε λη η μα α

α σου σου ^Δ ο ο τι συ ει ει ει
 ει ο ο Θε ε ο ο ος μου
 Ο τι πα ρα σοι πη γη Ζωω ης εν
 τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο
 με θα α α φως
 Πα ρα α α α τει ει ει πα ρα α
 τει ει νον το ε ε ε ε λε ε ο ος σου
 τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι σε ε
 Ἰ γιος ο Θε ε ος Ἀ γιος ι σχυ
 υ ρος Ἀ α γι ι ο ος α α θα α να α τος
 ε ε λε ε η σον η η η μας (Δίς)

ος Δ
Δ α α γι ο ος ι ι σχυ ρο ο ος
Δ Δ α α γι ι ι ι Α α γι ι ι ος
Δ α θ α α α α α α α Π Λ_ε_Ν ε α α
 θ α α να α το ος Δ ε λε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ο ον η η μα α α ας ν
Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Μωυσέως.

Ἦχος Δι

Του Προ φη του σου Μω υ σε ως την

μνη μην Κυ ρι ε ε ορ τα ζον τες δι αυ

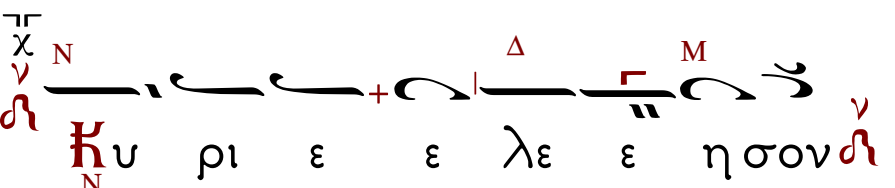
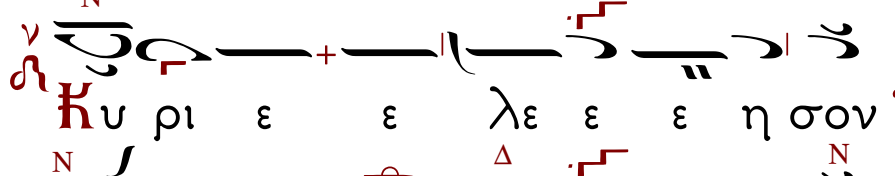
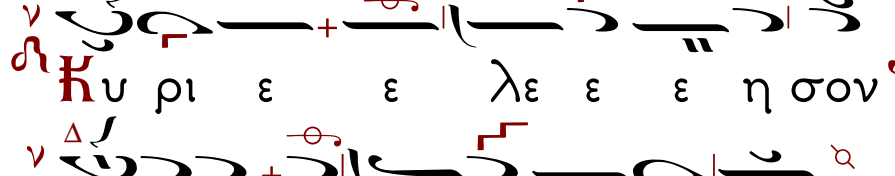
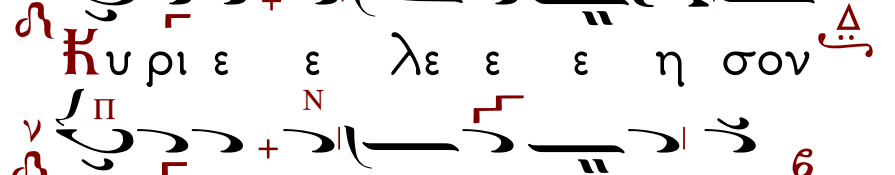
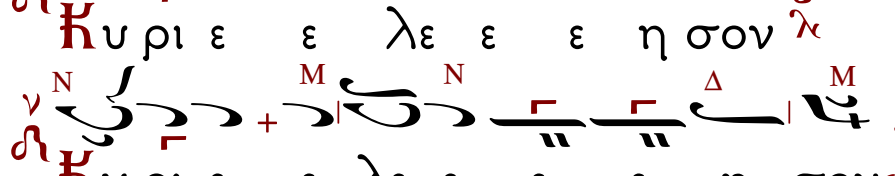
του Σε δυ σω που μεν σω σον τας ψυ χας η

μω ω ων

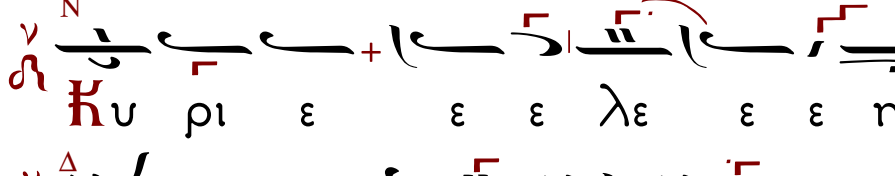
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

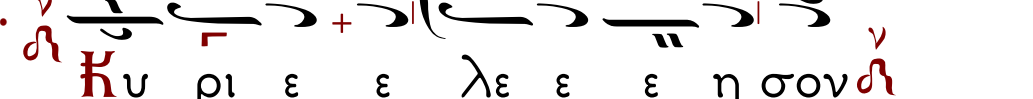
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
Οι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'
 Ὕψος Δι

μη η ην

Σπῆχ. α' ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπῆχ. β' ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα

σας τας αν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκίου
 Σωτὲρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'

Ἄμην

Σπῆχ. α' Ἄνι νειή ψυχῆ μου τὸν Κυρι

ὦν αἰνεσῶ Κυρίον ἐν τηζωῇ μου

ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

ὦσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν

Ἀγγελοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁς

ψαλλόντας σοι ἀλληλουῖα

Σπῆχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 ν ο ν και αι την γην την θ α λ α σ σ α ν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α
 Σπῆχ. δ' ^χ ^Δ Βασιλευσει Κυριος εις τον
 αιωνα ^Δ ο Θεος σου Σιων ^χ εις γε νε
 αν και γε νε αν
^Δ ^Β ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ
^Δ ^Β ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ
^Δ ^Β ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ
 Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος
 ψαλλοντας σοι αλληλουι α
^χ ^Δ ^Μ ^Γ ^Δ
^Δ ^Μ ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
 ω Πνευματι
^Δ ^Μ ^Γ ^Δ ^Β ^Γ
^Δ ^Μ ^Γ ^Δ ^Β ^Γ
^Δ ^Μ ^Γ ^Δ ^Β ^Γ
 και νυν και αι αι εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην

^M
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^{ζ'}
^Δ εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^B
παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτως εν
^M
αν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ
ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ
^γ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ
δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ
γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα ^{Γ Δ} α ας ^Δ

Ἀντίφωνο γ'. Ὦχος β'

Σπῆχος. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθαι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Μωυσέως.

Ὦχος Δι

 Του Προ φη του σου Μω υ σε ως την
 μνη μην Κυ ρι ε ε ορ τα ζον τες δι αυ
 του Σε δυ σω που μεν σω σον τας ψυ χας η
 μων

Σπῆχος. Οὐ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Μωυσέως.

 Του Προ φη του σου Μω υ σε ως την
 μνη μην Κυ ρι ε ε ορ τα ζον τες δι αυ
 του Σε δυ σω που μεν σω σον τας ψυ χας η

μω ω ων

Εἰσοδικόν
Ἦχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω
σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ψαλλοντας σοι
αλ λη λου ι α

Ἦχος Δι

Του Προ φη του σου Μω υ σε ως την
μνη μην Κυ ρι ε ε ορ τα ζον τες δι αυ
του Σε δυ σω που μεν σω στον τας ψυ χας η
μων

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Μωσέως

Ἦχος Ἀ Δι

Και εν πυ ρι α να δει χθεις και
εν σα ρ κι φα νε ρω θεις του Μω σε ως ε
δο ξαςας προ σω πον της εν νο μω ι ε
ρα τει ας τον Α α ρων τυ πον της και νης
α νε δει ξας χα ρι τος Ταις αυ των ι κε
σι αις Χρι στε ο θε ος σω σον τας ψυ χα ας
η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ΄

ω α κειμ και Αν να ο νει δι
σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ
της φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη
σαν α αχραν τε εν τη α γι α γεν νη
σει σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σου ε νο χης των πται σμα των λυ
τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει
την Θε ο το ο κον και τρο φον της ζω ης
η μω ω ων

ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **11:24-26, 32-40**

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας
γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς
θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος
συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ
πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν·
μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου
θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ·
ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ
τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον
ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ
Σαμφὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ
καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως
κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο
δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν,
ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν
δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας,
ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας,

ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Ιω. Σακ. Ήχος πλ. δ'.

^N
0₁ 0₁ 0₁ 0₁ 0₁ 0₁ 0₁ π₉

6_λ

π₉

γ α Χ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Δ ε

Χ ε ε ρ ο υ β ι ι ι

ο ι τ α Χ ε ρ ο υ β ι μ μ υ σ τ ι ι κ ω ω ως Δ ει

κ ο ν ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ο ν τ ε ς

και αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η ζωωω ο

ποι ω Τρι α α α α α α α α α

α α α δι ^Δτρι ι α α α α δι ι ι
 ι ι ^Δτον τρι σα α α α γι ι ον ^πυ υ υ
 υ μνον ^χπρο σα δο ο ον τε ες ⁶πα α α α
 α α α ασαν την βι ο τι κην ^γα πο
 θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε θα ^πμε ε
 ε ρι μνα α α α πασαν μεριμναν ^γ
^γΚαί ἄλλως ^γα πο θω ω με ε θα α πο
 θω ω με ε θα ^γ
^γὩς τον Βα σι λε ε ε α ⁶τον βα
 σι λε ε ε ε ε ε ε ε α ⁶των
 ο ο ο ο λων ^Δυ πο δε ζο ο ο με

ε ε ε νοι ^να

Ταις αγ γε λι καις α ο ρα α α α
 τως ^Δδο ρυ φο ρου με ε ε νον ^ντα α α ξε
 σι ι ι τα α ξε ε σιν ^νΑλ λη λου ου ι

ι ι α ^να

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

^νΟι οι οι οι οι οι ^νοι οι οι οι οι
^νοι οι οι οι οι οι ^Δοι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι ^νοι τα α Χε ε
 ρου ου βι ι ι ι οι τα Χε ρου βιμ ^νμυ στι
 κω ως ⁶λ

Χερουβικόν σέ ἦχο πλ. δ'.

Ὑπὸ Χ. ΤΑΛΙΑΔΩΡΟΥ (Χορωδιακόν)

Ἰχθὺς λαὶ Νη

^N   +

^v

⁶

^v

^Π

^Δ

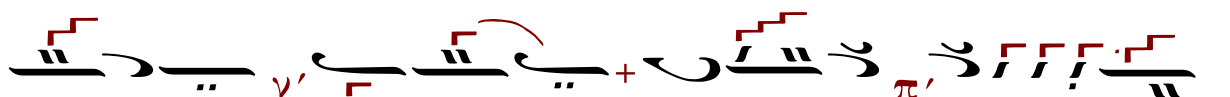
^N

⁺

^M

^N

⁺

 α α α ^{γ'}η Τρι α α α α α ^{π'}α α α α α

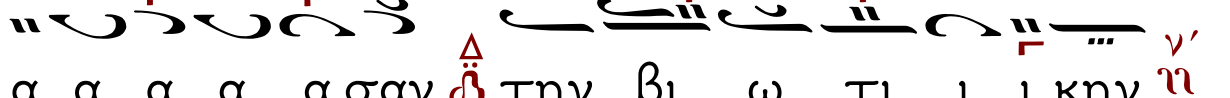

 α ⁶λ ⁶λε ε ε ε ε Τρι ι ι ι ι α ^{γ'}η α α

 α α α α α α ^{π'}α α α α α α α α α ^Δ

 Τρι α α α α α α α δι ι ι ^Ντον Τρι

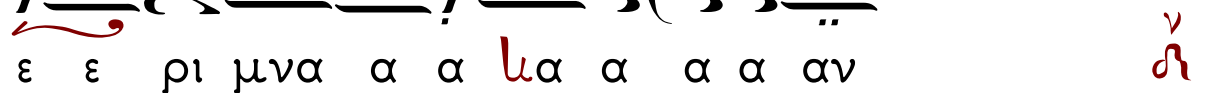

 σα α α γι ον υ υ υ μνον ⁶λ προ σα α

 α δον τε ε ε ε ^Γλε ε ε ε ες ^Δπα α α

 α α α α ασαν ^Δτην βι ω τι ι ι κην ^{γ'}η

 α πο θω ω ω ω ω ^{γ'}η α πο θω ω ω

 με ε ε ε ε θα ⁶λ με ε ε ε ε ε ε με

 ε ε ρι μνα α α ^{γ'}λα α α α αν ^Δ

Πλαγίου Τετάρτου, Χορωδιακά

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

^{λ̣} ^N ^Π ^B ^Π ^N
^{λ̣} Κυ ρι ε ε λε η σον ^{λ̣}
^B ^Γ ^B
^{λ̣} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
^K ^Δ ^Γ ^B ^Π ^N
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^{λ̣}
^{λ̣} ^Δ
^{λ̣} Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
^Δ ^{λ̣}
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ^{λ̣}
^{λ̣} ^{λ̣}
^{λ̣} Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^{λ̣}
^{λ̣} ^Δ
^{λ̣} Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ
^Δ ^Δ
^Δ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ
^{λ̣} ^{λ̣}
^{λ̣} Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^{λ̣}
^{λ̣} ^{λ̣}
^{λ̣} Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^{λ̣}

$\overset{6}{\lambda} \Pi \alpha \rho \alpha \sigma \chi \omicron \upsilon \quad \overset{6}{\lambda} \text{Κυ ρι ε}$

$\overset{6}{\lambda} \overset{\Gamma}{\Upsilon} \text{ περ } \alpha \text{ γι } \alpha \text{ } \ominus \epsilon \text{ ο } \text{ το } \kappa \epsilon \overset{6}{\lambda} \text{ σω } \sigma \omicron \nu \eta$

μας

υ υ ρι ε ς

ἡ δὲ ἑξήκοντα ἔτη

⁶λ Και τω Πνευματισου Δ

[illegible]

σχυ υς μου Κυ ρι ος στερε ωμα α α

μου ⁶ και κα τα φυ γη η η η η η η μου

καὶ αἰ αἰ αἰ ρυστήσ μου

Πα τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
Πνευ μα Τρι α δα ομο ου ου σιον και α
χω ρισ τον

Ὁ Διάκονος: Τάς θύρας, τάς θύρας...

*Ὁ προεστώς ἀπαγγέλλει, εἰ δυνατόν, μετὰ τοῦ λαοῦ
Το Σύμβολον τῆς πίστεως*

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

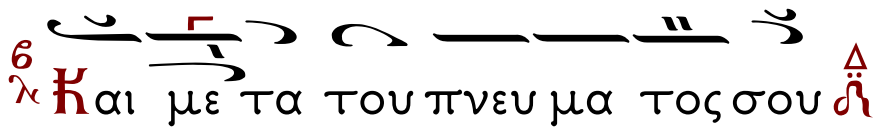
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι
νε σεως

 Και με τα του πνευ μα τος σου **Δ**

Δ **Ε** χο μεν προς τον Κυ υ ριον **6**

6 **Α** α α ζιον **6** και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι **η** δι ι ι ι και ον **6**

6 **Α** γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι

ος Σαβ βα ωθ **Δ** πλη ρης ο ου ρα νος **γ'** και **η**

η γη της δο ζης σου ω σαν να εν τοις υ

ψιστοις **Δ** ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος **6**

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **Δ** ω σαν να **γ'** ο **η**

εν τοις υ ψι ι στοις **6**

6 **Α** α Α α μην **6**

⁶λ ^ΔΑ α α α μην ^ΔΑ

^ΔΑ Σε υ μνου Σε υ μνου μεν ⁶λ Σε ε ευ

λο γου ευ λο γου μεν ^ΔΑ Σοι ευ χα ρι στου

μεν Κυ ρι ε ⁶λ και δε ο με θασου ^ΔΑ ο Θε

ος η ημων ^{γ'}η

^γΑ ^ΔΑ ζι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως

⁶λ μα κα ρι ζει ει ν σε τη ην Θε ο ο ο ο

το ο κο ο ο ν ⁶λ την α ει μα κα ρι στου

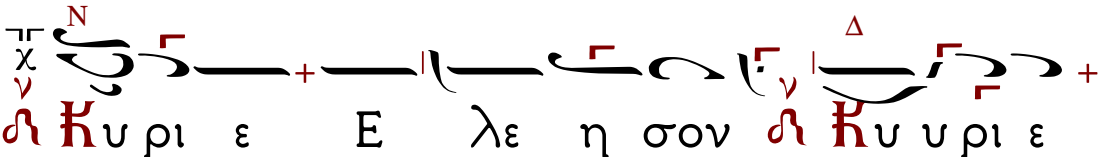
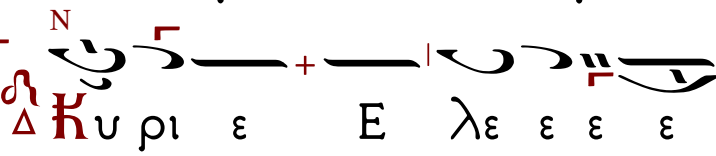
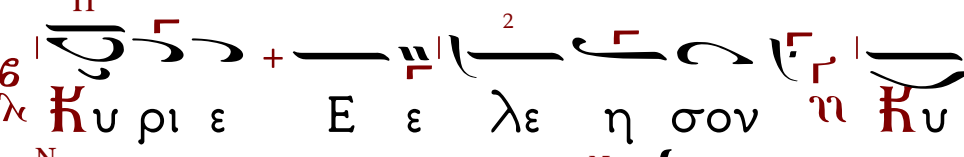
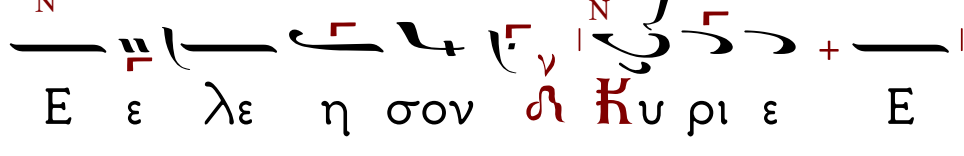
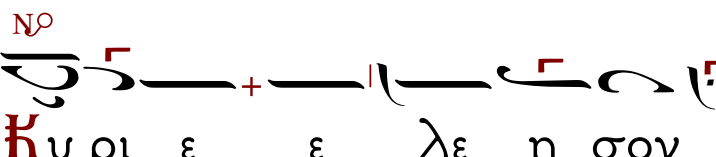
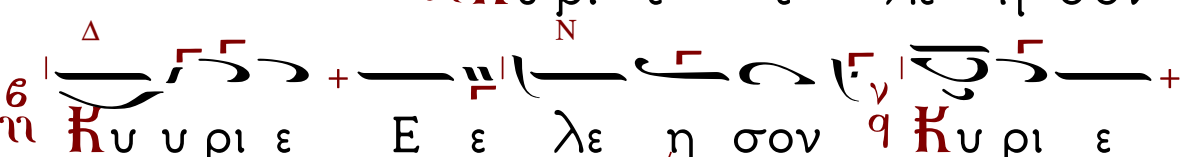
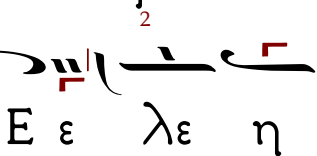
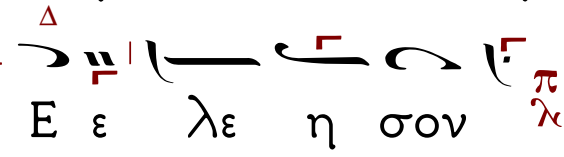
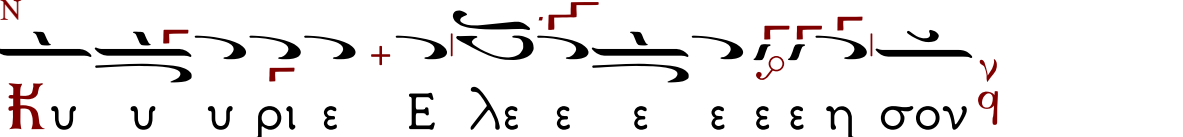
και πα να μω μη τον ^ΔΑ και Μη τε ε ρα του Θε

ε ου η η μω ω ω ν ⁶λ την τι μι ω τε ε

ε ραν ⁶λ των χε ρου βιμ ^{ζ'}λ και εν δο ζο τε

ε ε ε ε ε ραν ^Δ α συγκρι ι ι τως των
 + Σε ρα α φει ει ειμ ⁶ την α δι α φθο ο
 ο ρως ^Δ Θε ον Λο ο ο γο ον τε κου ου
 ου σα α αν ⁶ την ον τως Θε ο το ο
 ο κον ^Δ Σε ε ε με γα α λυ νο ο με ε
 ε εν ⁶

Κύριε Ελέησον Πεντάηχον ἀρχόμενον
ἐκ τοῦ Νη. ΝΗΛ. ΚΑΜΑΡΑΔΟΥ.

^{τχ}_ν ^N ^Δ
 α Κυρι ε Ε λε η σον α Κυ υρι ε
 Ε ε λε η σον ^N ^Δ
 Ε ε λε η σον α Κυ υρι ε Ε λε ε ε ε
 ε η σον ^Π ²
 Ε ε λε η σον ⁶_λ ^N
 υρι ε Ε ε λε η σον α Κυ υρι ε Ε
 λε ε ε ε η σον ^ν α
 Ὁχος ^λ_π ^α_Π = ^N_η ^ο_ν ^Δ
 α Κυρι ε Ε λε η σον
⁶_η ^N
 Κυ υρι ε Ε ε λε η σον ⁹ ²
 Ε λε ε ε ε η σον ^Δ₉ ^N
 Κυ υ υρι ε Ε ε λε η σον ^π_λ
^N ⁹
 Κυ υ υρι ε Ε λε ε ε ε η σον

^τχ^Μ ^ν ^Ν ^Δ ^Μ
 α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε Π α ρ α α σ χ ο υ ο υ
 Κυ ρ ι ε Π α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κυ υ υ υ ρ ι
 ε ⁶χ^Π Π α ρ α α σ χ ο υ ο υ Κυ ρ ι ε Π α ρ α α
 σ χ ο υ ο υ Κυ ρ ι ε Π α ρ α σ χ ο υ ο υ Κυ υ
 υ ρ ι ι ε ε ε ε ^ν

Ἰερεὺς: **Κ**αὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δοῦς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Εἰρήνη** πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τας κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

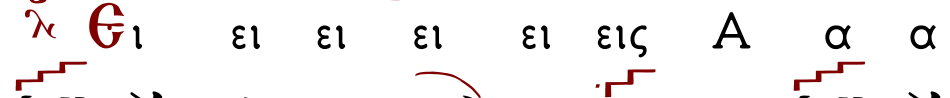
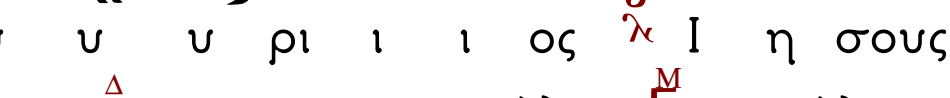
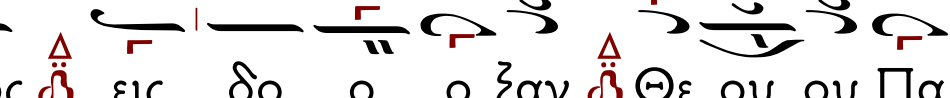
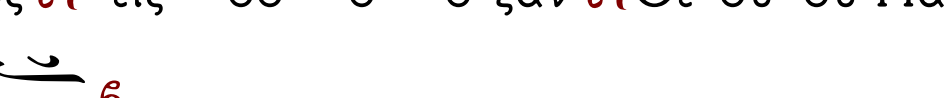
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. **Ἀ**μήν.

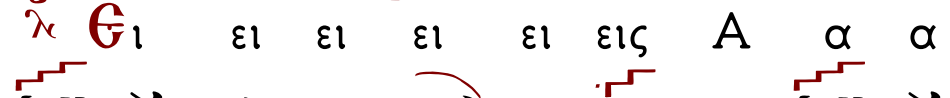
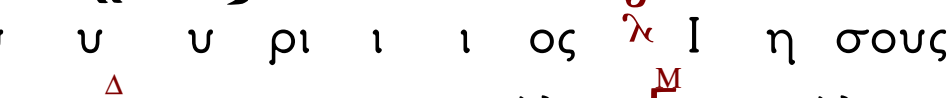
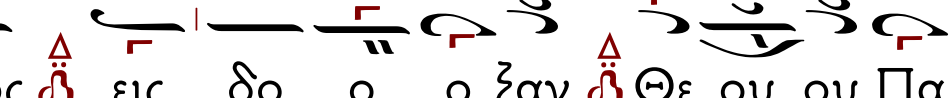
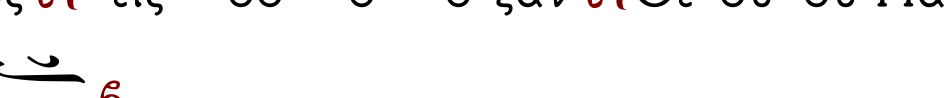
Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,

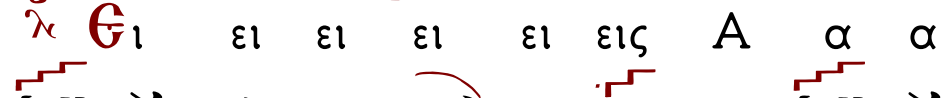
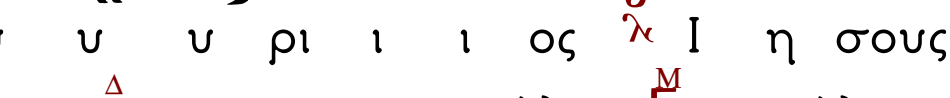
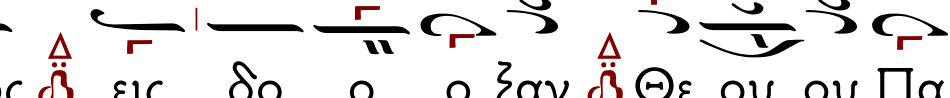
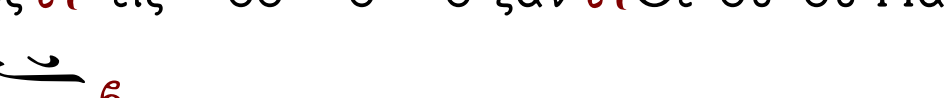
Πρόσχωμεν, τα Ἅγια τοῖς Ἀγίοις.

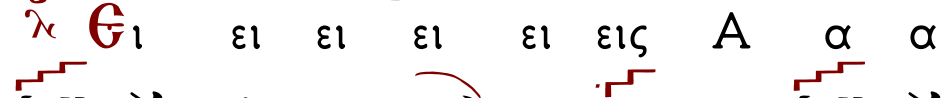
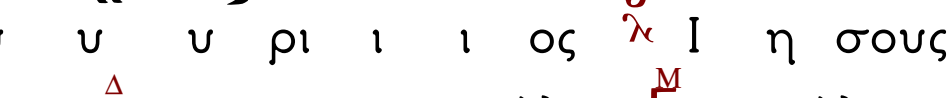
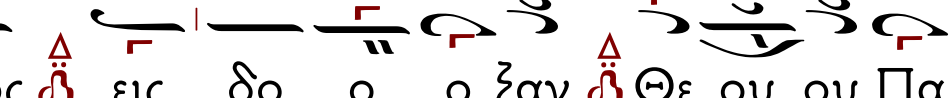
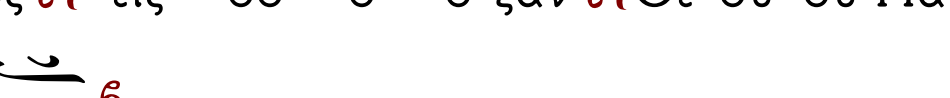
Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

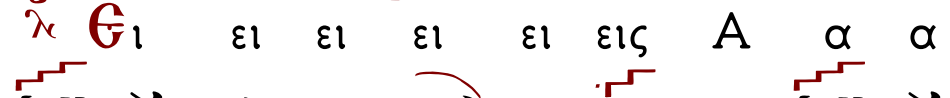
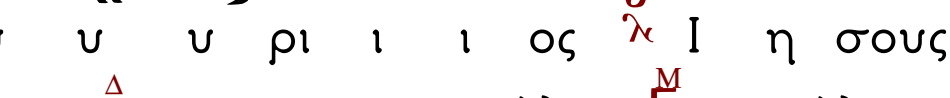
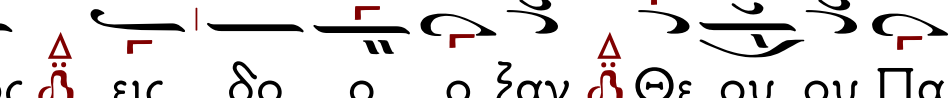
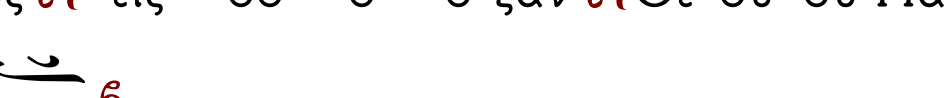
ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

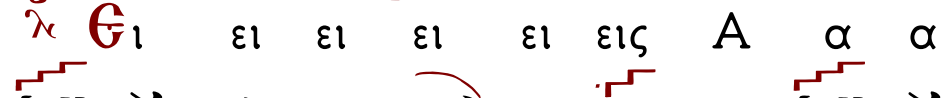
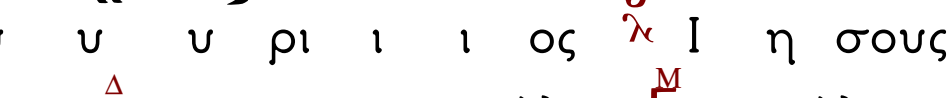
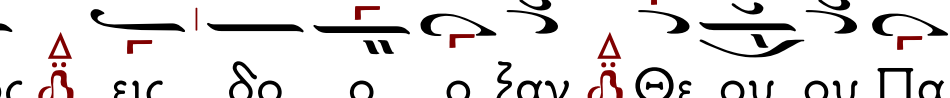
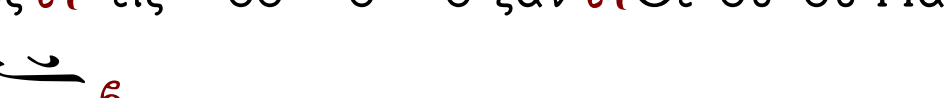
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

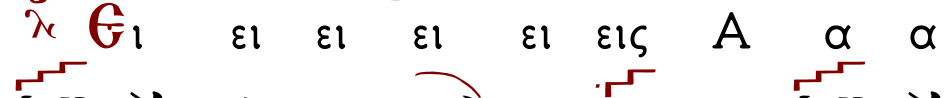
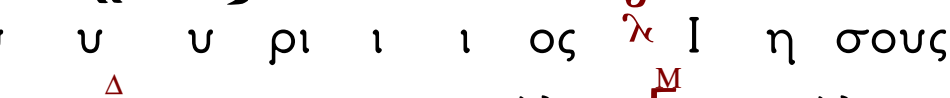
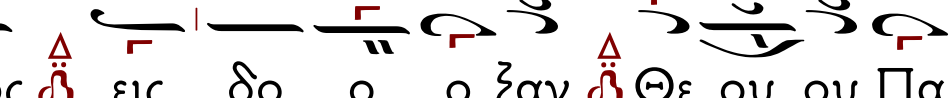
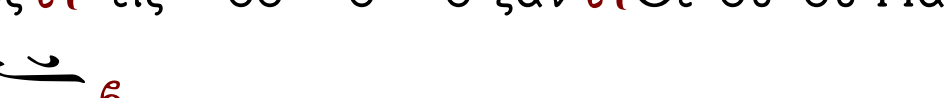
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

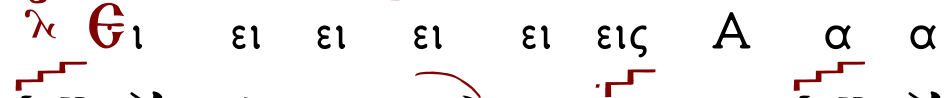
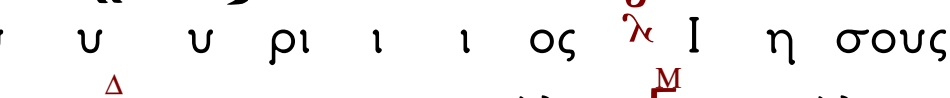
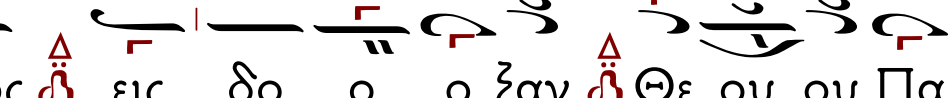
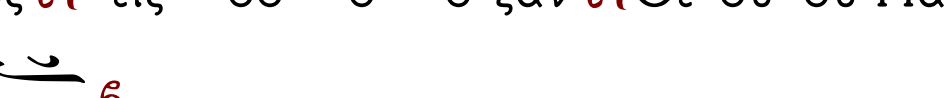
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

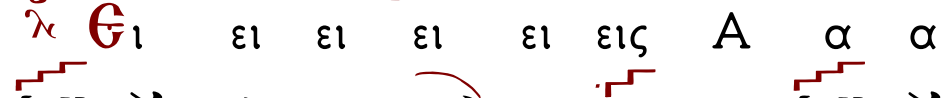
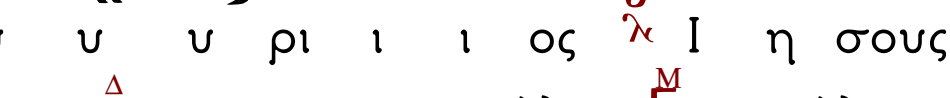
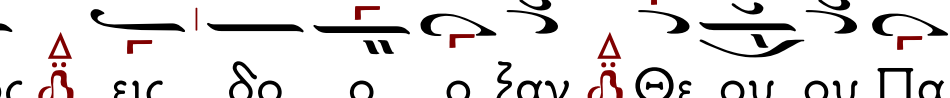
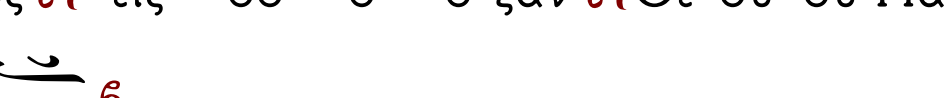
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

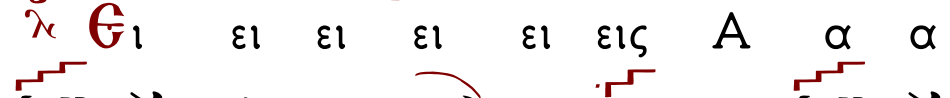
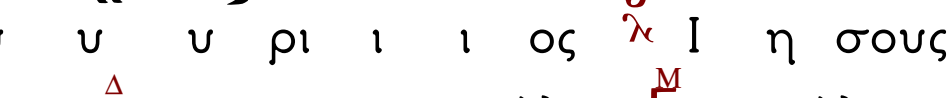
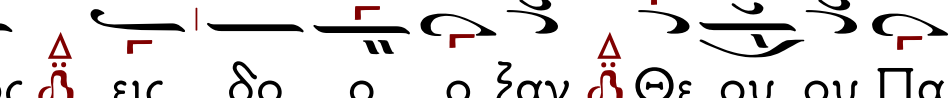
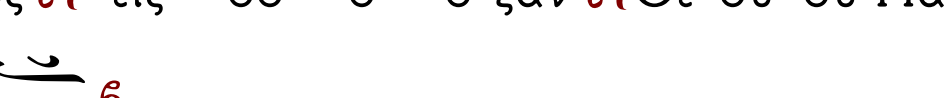
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

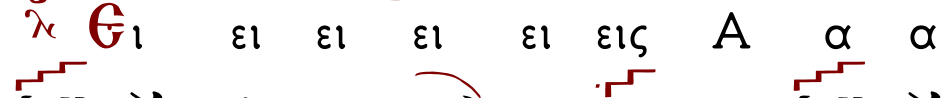
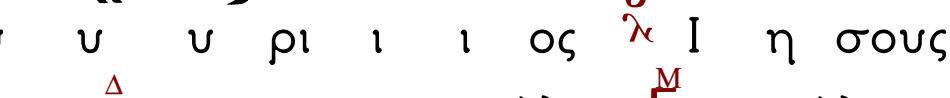
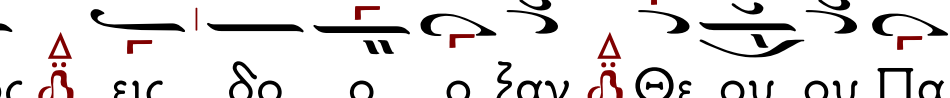
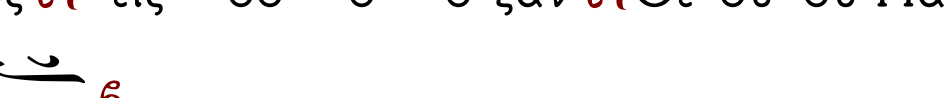
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

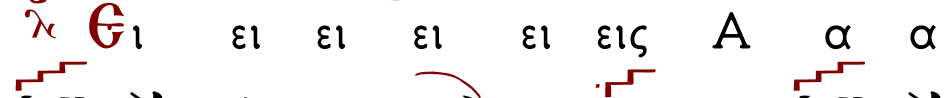
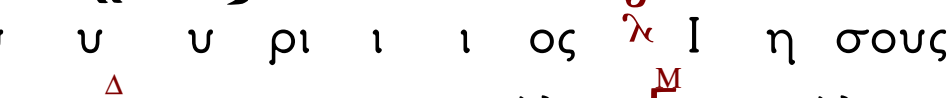
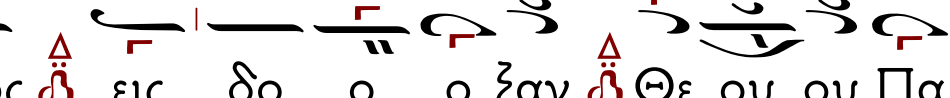
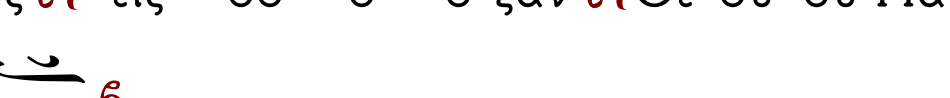
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

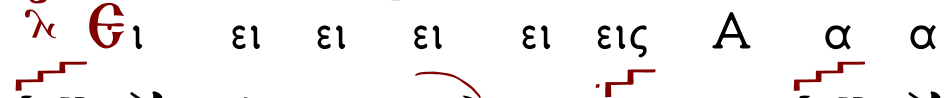
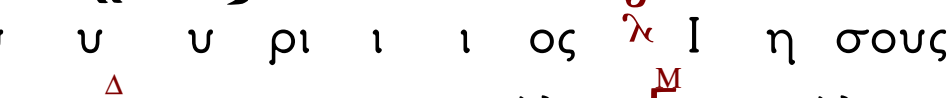
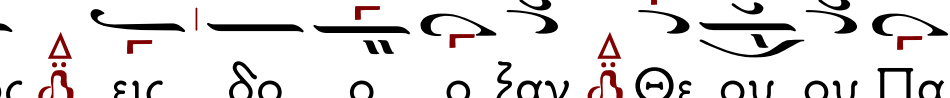
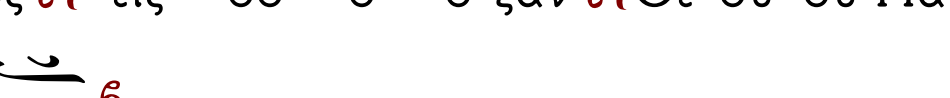
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

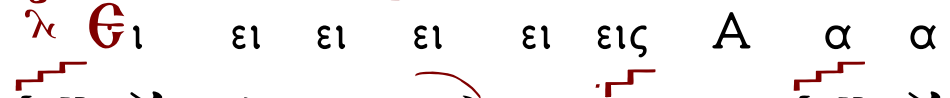
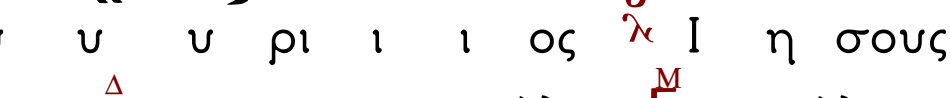
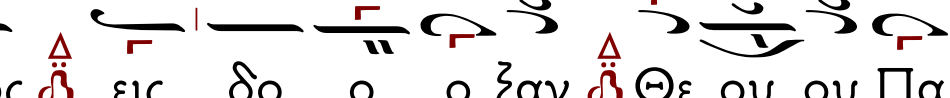
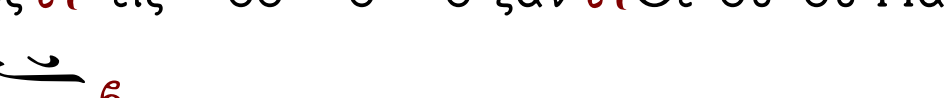
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

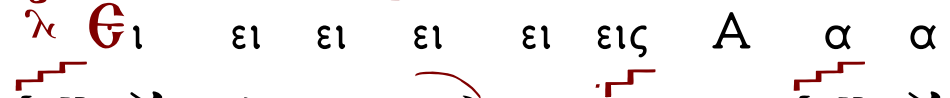
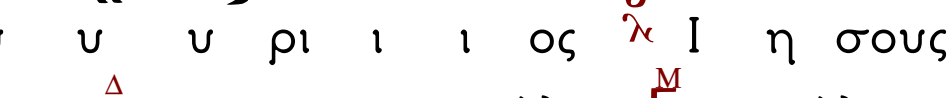
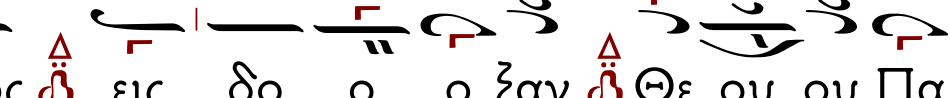
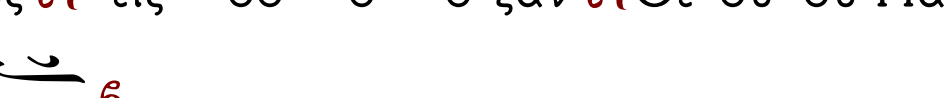
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

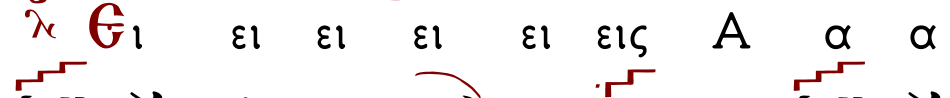
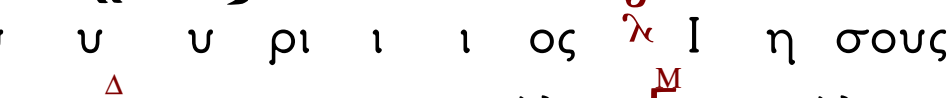
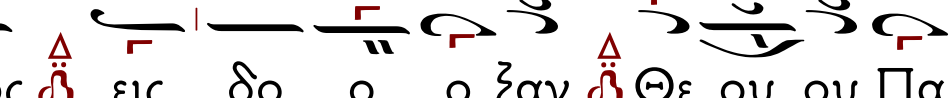
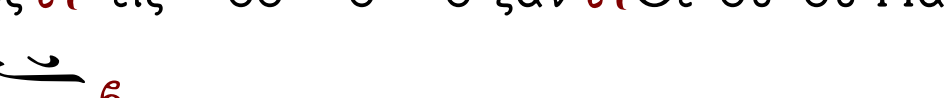
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

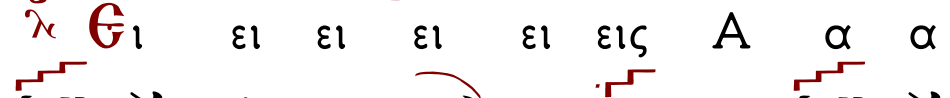
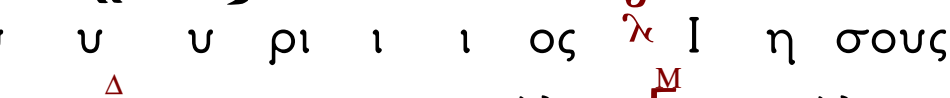
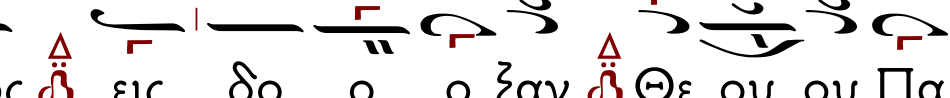
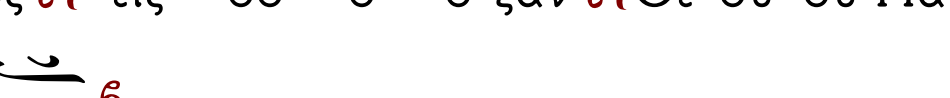
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

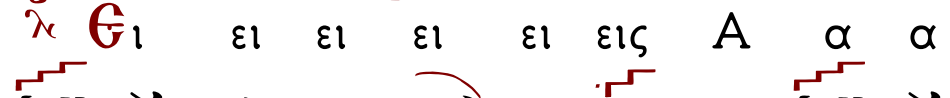
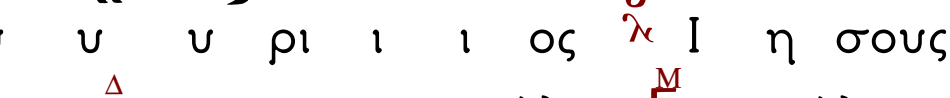
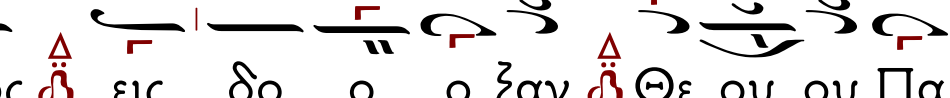
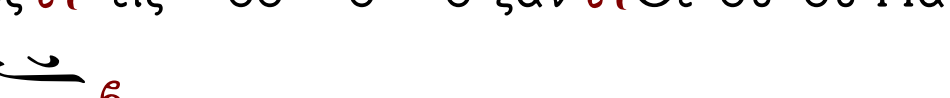
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

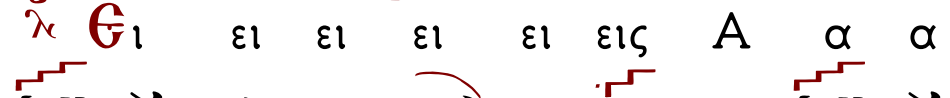
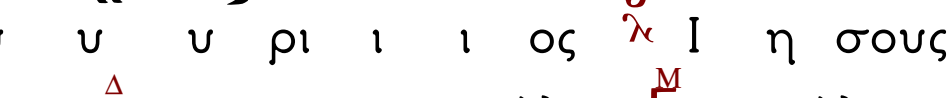
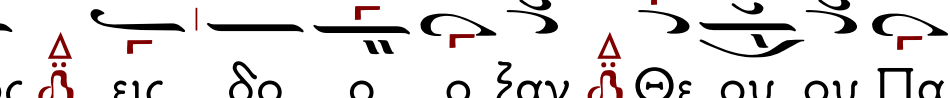
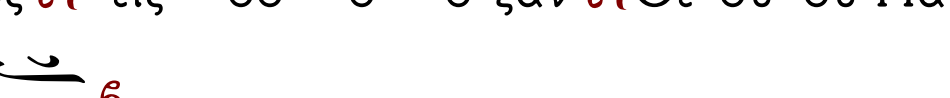
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

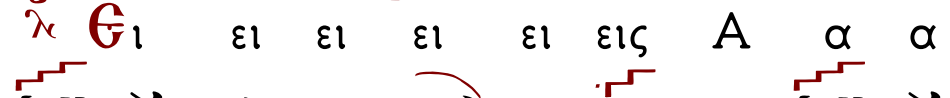
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶
^M
⁶
^M
⁶
⁶

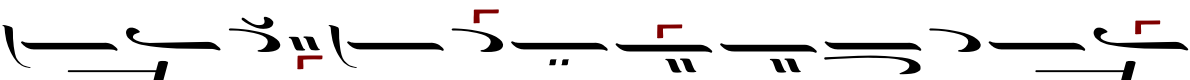
Ἦχος ἥτος ^B
⁶
⁶

Κοινωνικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος π̣δ̣ Νη

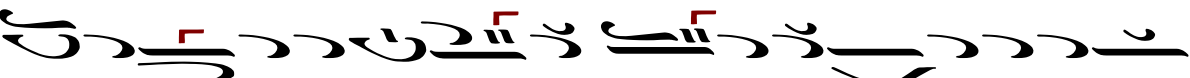
Ἦχος Μ Ν Κ
Εἰς μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο συ υ υ υ ηυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι
ι ι ι ι ηι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι χι ι αι αι ω ω ω ω

 ω ω ω ωω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ωω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ωω ^χ_ῳ ω ω ω ω ω ω ω ω

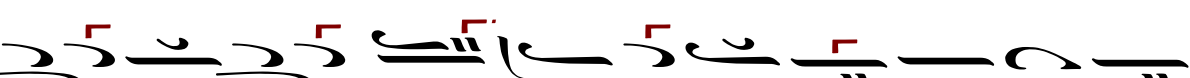

 ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι ι

 ηι ι ι ι αι ω ω νι ο ο ο ηο ο ο ο ον

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε σται αι αι αι αι ιαι ^Δ_ῳ ε σται αι δι ι ι

 χι ι ι χι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

 ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ^Δ_ῳ ε σται δι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι δι ι

 και αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ι ι

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α ε α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
βομεεν Πνευμα εἰπουρα ανιον ευρομεν
πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνου ου ου ουν τες αυτη γαρ
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰ...

Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εἰς α φε σιν
α μαρ τι ων και εἰς ζω ην την αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.